

பரம்பிக்குளம்-ஆழியார் பாசனத்தைச் சேர்ந்த காங்கேயம், பொங் 325
கலூர் தொகுதிகளில் சென்ற ஆண்டு தண்ணீர் விடப்படாததால்
தண்ணீர்த் தீர்வையை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்பது
குறித்து.

1973 ஆகஸ்ட் 14]

4. அறிவிப்பு.

ஓய்வுபெற்ற பேரவைச் செயலாளர் திரு. கா. து. நடராசன் அவர்களது
கடிதங்கள் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இப்
பேரவையின் முன்னாள் செயலாளர், திரு. கா. து. நடராசன் அவர்களது
பணியைப் பாராட்டி இம்மன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்கு நன்றி
தெரிவித்து அவர் கடிதம் எழுதியுள்ளார். இக்கடிதமும், அவர் தாம்
பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதாக முதலில் எழுதிய கடிதமும் பேரவையின்
நடவடிக்கைக் குறிப்பு இணைப்பில் சேர்க்கப்படும்.*

5. அறிக்கை அளித்தல்.

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின்
ஒன்பதாம் அறிக்கை.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம்
ஆண்டின் தமிழ்நாட்டிற்கான கணக்குகளின்மீது மேற்படி குழுவின்
ஒன்பதாம் அறிக்கையை (பகுதி 2) அளிக்கிறேன்.

6. தனியார் அலுவல்கள்

சட்ட முன்வடிவு—

(i) தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு வரதட்சணைத் தடுப்புச் சட்ட முன்வடிவு.

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move—

“That leave be granted to introduce the Tamil Nadu Dowry
Prohibition Bill, 1973.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(ii) தனித் தீர்மானம்.

அரசியலமைப்புக்கு முரணாக, அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும்
முயற்சிகளைக் கண்டித்தல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 5—4—1973-ம் நாள் அன்று திரு.
எம். ஏ. லத்தீப் அவர்களால் முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்மானத்தின்மீது
மேலும் விவாதம் தொடரும்.

392-395ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் V, VIஆக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் சென்ற கூட்டத் தொடருடைய கடைசி நாள் அன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அந்தத் தீர்மானமே முறையானதுதானா என்ற அளவுக்கு ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். அந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பியவன் நான்தான். அந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையை ஆதரித்துப் பல உறுப்பினர்களும், சில உறுப்பினர்கள் அதை மறுத்தும் பேசினார்கள். அந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினையின் அஸ்திவாரமே நம்முடைய விதி 144-ன்படி பார்த்தால் இது ஒரு தீர்மானமாக வரமுடியாது. ஏனென்றால், இந்தத் தீர்மானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் இருக்கிறது என்பதைவிட பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு இந்தச் சபையைக் கட்டுப்படுத்தும் என்ற முறையில் அந்தத் தீர்ப்பின் பேரில் நான் எதுவும் சொல்வதற்கில்லை.

(திரு. என். டென்னிஸ்—தலைமை)

ஆனால் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுக்கிற போதே தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய விதிகள் 143-பி உட்பிரிவின்படி

“ ‘ It shall not contain arguments, inferences, ironical expressions or defamatory statements, nor shall it refer to the conduct or character of persons except in their official or public capacity. ’ Something has been mentioned about some persons or the act of some persons. Hon. Member has said in his resolution—

‘ Whereas irresponsible attempts are being made to bring the Council of Ministers of Tamil Nadu into disrepute by bringing in the Central Government in the form of an Enquiry Commission.....’

This wording of course seems to be somewhat strong. But I do not think it refers to any particular person. It does not refer to any particular person or any group of persons. ”

என்று சொல்லிவிட்டு கடைசியிலே, பேச்சுக்கூடிய உறுப்பினர்கள் மனத்திலே கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில், அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இல்லாமலும், கடுமையான பதங்களை உபயோகப்படுத்தாமலும் இருக்க வேண்டுமென்று அவர் சபையைக் கேட்டுக் கொண்டார். நான் உதவி சபாநாயகருடைய தீர்ப்பை இப்போது சொல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இது ஒரு அசாதாரணமான தீர்மானம்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்பதால்தான். இந்த அசாதாரணமான தீர்மானத்திற்குச் சாதாரணமான தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் நான் ஏற்கனவே சொன்ன சில விஷயங்களைத் திருப்பிச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் நமக்கு முன்னால் இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத் தினுடைய முதல் பகுதியில் அரசியல் சட்டத்தின் 164 (2)-வது பிரிவின்படி இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் உறுவு என்ன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்ற அளவுக்கு அரசியல் சட்டம் சொல்லுகிறது. அந்த விதியை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு அப்பாலும் இந்தத் தீர்மானத்திலே போவதற்கான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதில் முதலில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சரவைக்கு இங்கிருக்கக்கூடிய சட்டசபைதான் பொறுப்பு என்று இருக்கிற போது அதற்கப்பால் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக்கூடாது என்று தொனிக்கக்கூடிய முறையில் இரண்டாவது பகுதி அமைந்திருக்கிறது. அதில் விசாரணைக்குழு என்ற பெயரால் மத்திய அரசின் தலையீட்டைக் கொண்டுவந்து தமிழ்நாடு அமைச்சரவைக்கு களங்கம் கற்பிக்க பொறுப்புற்ற முயற்சிகள் நடப்பதாலும்.....பொதுவாக இந்தமாதிரியான பதப் பிரயோகங்கள் ஒரு தீர்மானத்தில் இல்லாமல் இருந்தால் நன்றாக யிருக்கும். ஆனால் அது தீர்மானமாக வந்துவிட்டது. அது தீர்மானமாக வந்துவிட்ட பிறகு அதைத் திருத்த வேண்டுமென்று அன்றைக்கு நம் ஜோதி அம்மாள் அவர்கள் சொன்னதைக்கூட அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இன்று சபை ரிக்கார்டில் இதெல்லாம்தான் இருக்கிறது. பிற்காலத்தில் அதைப் படிக்கிறவர்கள் இதுபற்றி என்ன கருதுவார்கள் என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. இதிலுள்ள தவறான பார்வையைச் சுட்டிகாட்டவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

ஒன்று என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், விசாரணைக்குழு என்ற பெயரால் மத்திய அரசின் தலையீட்டைக் கொண்டு வருகிறது. விசாரணைக்குழு வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே மத்திய அரசிடம் விண்ணப்பித்திருக்கிறோம். தங்களுக்குத் தெரியும். சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6-ம் தேதி இந்த அமைச்சரவை பேரில் சில குற்றச்சாட்டுக்கள் தயாரித்து அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும்—திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் தயாரித்த மகஜரில் சட்ட சபை உறுப்பினர் என்ற முறையில் நானும் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறேன். கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், இன்னொரு மகஜர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து மத்திய அரசு தலையிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஜனாதிபதி அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு 1952-ம் ஆண்டு கமிஷன் ஆப்

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 14]

என்கொயரி ஆக்ட் என்ற ஒரு சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் மூன்றாவது பிரிவில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதிக நேரத்தை எடுக்கக்கூடாது என்பதால் அதைத் திரும்பக் கோட் செய்யவில்லை. என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், மத்திய சர்க்காரோ அல்லது மாநில சர்க்காரோ கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போடலாம். நாம் பல என்கொயரி கமிஷன்ஸ் போடுகிறோம். குறிப்பாக பாயங்கோட்டையில் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. அந்த சம்பவத்தில் லூர்துநாதன் என்ற ஒரு மாணவன் இறந்துவிட்டான். மக்கள் சொல்கிறார்கள், போலீஸாரால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான் என்று. போலீஸார் சொல்கிறார்கள், ஆற்றில் விழுந்து இறந்து போய் விட்டான் என்று. மக்கள் மத்தியில் பலவிதமான கருத்தோட்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்போது ஜனங்களிடையே ஒரு திருப்தியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் தமிழ்நாடு அரசு ஒரு என்கொயரி கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக நாம் அதை தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஜுடிஷியல் என்கொயரி என்று சொல்கிறோம்.

It is not a Judicial Inquiry. It is only One-man Commission under the Inquiry Commission Act.

அந்த முறையில்தான் இப்போது க்ளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்தைப் பற்றியும் ஒரு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போட்டிருக்கிறோம்.

It may be a One-man Commission of Inquiry or it may be Three-men Commission of Inquiry.

கமிஷன் ஆப் என்கொயரி ஆக்டில் சில முக்கியமான விஷயங்கள் என்று கருதப்பட்டால் மாநில அரசு அல்லது மத்திய அரசு கமிஷன் போடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசின் பேரில் குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அமைச்சரவையில் உள்ள சில அமைச்சர்களின் பேரில் குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன என்றால் மாநில அரசுக்கே மகஜர் கொடுக்கலாம். மகஜர் கொடுத்து குறிப்பிட்ட அமைச்சர் அல்லது அமைச்சர்கள் கீழ்க்கண்ட குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு ஒரு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போடவேண்டும் என்று கேட்கலாம்.

We are perfectly within our rights to ask for appointment of such a Commission of Inquiry.

அதே நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட சில அமைச்சர்கள் பேரில் குற்றச்சாட்டுக்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் கொடுத்து நீங்கள் ஒரு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போடவேண்டும் என்று கேட்பது முறைதான். முறைதான் என்று சொல்லும்போது இதற்கு ஏற்கனவே பல சான்றுகள் இருக்கின்றன.

There are many precedents for this.

1973 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஏற்கனவே ஒரிஸாவில் இருந்த அமைச்சரவையின் பேரில் அந்த முறையில் கொடுத்து மத்திய சர்க்கார் ஒரு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போட்டார்கள். அதேமாதிரி பீஹாரில் உள்ள அமைச்சர்கள் பேரில், அங்குள்ள முதல் அமைச்சர் கே. பி. சகாய் உட்பட அவர்கள் மேல் ஒரு என்கொயரி போடப்பட்டது. சகாய் அவர்கள் அப்படி ஒரு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போட, மத்திய அரசு அப்படி ஒரு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பேரில் ஒரு கமிஷன் போட அதிகாரம் இல்லை என்றும் அதே நேரத்தில் அப்படி ஒரு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போடும்போது எங்கள் மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு ஜட்ஜைத்தான் போடவேண்டும் என்றும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வாதாடினார்கள். தங்களுக்குத் தெரியும், அந்தக் குறிப்பிட்ட கமிஷன் ஆப் என்கொயரிக்கு தலைமை வகித்தது, ஒன் மான் கமிஷனாக இருந்தவர் திரு. டி. எல். வெங்கட்டராம ஐயர் அவர்களா வார்கள். முன்னாள் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியாக இருந்தவர்கள். முன்னாள் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜை போடக்கூடாது. இப்போதிருக்கும் ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜை போடவேண்டும் என்றெல்லாம் வாதித்தார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் தெளிவாக தன் தீர்ப்பைச் சொல்லியிருக்கிறது.

It is too late in the day to question the power of the Central Government.

என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பொரு தடவை இந்த சபையில் அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை நான் வாசித்திருக்கிறேன். இப்போதும் அந்தத் தீர்ப்பை வாசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

It is also a salutary practice to see that the Judge of the High Court of that particular State is not appointed.

நல்லதொரு முறை என்னவென்றால், அந்த மாநிலத்திலுள்ள ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைப் போட்டால் எவ்வளவுதான் நம் ஜூடிஷியரிக்கு ஒரு சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அந்த மாநிலத்தில் போடுகிற காலத்தில் சற்று தடுமாறுவார்கள் என்ற காரணத்தால் வேறு மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜட்ஜை அல்லது சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜைப் போடுவது சரி என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஏற்கனவே ஏற்பாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றபோது இத்தீர்மானத்தில் இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கு இந்தமாதிரி மகஜர் கொடுப்பதை பொறுப்பற்ற முயற்சி என்று சொல்வது—நாங்களும் கொடுத்திருக்கிறோம்—நான் ஒரு பொறுப்பற்றவன் என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஆகவேதான் அன்று உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் வார்த்தைகளில் கடுமை இருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட கடுமையான வார்த்தைகள் இருந்தாலும்கூட இந்தக் கருத்தோட்டத்தின் பேரில் விவாதிக்கலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, இந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணான முயற்சிகள் என்றால் இதில் என்ன அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றி சென்ற

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

சூட்டத்தில் சொன்னேன். அரசியலமைப்புச் சட்டம் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது? நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் பெரலாகவும் இருக்கிறது, யூனிட்டரியாகவும் இருக்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அஸ்திவாரம் என்ன? சட்டம் படித்த மாணவர்கள் எல்லாம், இதுபற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது It is a peculiar Constitution. காரணம், நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்தமுறை அப்படி. நாடு சுதந்திரம் அடைகிறபோது நாட்டின் ஒற்றுமையைத்தான் மக்கள் மதித்தார்கள். குறிப்பாக, குஜராத்தில் பிறந்த மகாத்மா காந்தி அடிகளைத்தான் நாம் எல்லோரும் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டோம். அதேமாதிரி உத்திரபிரதேசத்தில் பிறந்த ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களைத் தான் முடிசூடா மன்னனாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். அதேமாதிரி வங்காளத்தில் பிறந்த சுபாஷ் சந்திரபோஸ் அவர்களை தமிழ்நாட்டில் உள்ள நாம் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டோம், வீரராக ஏற்றுக்கொண்டோம். அதேமாதிரி 1927-ல் அகில இந்திய காங்கிரஸ் மாநாடு கௌஹாத்தியில் நடந்தபோது நம் தமிழ் நாட்டில் பிறந்த எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் அவர்களைத்தான் இந்தியத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டோம், அஸாம் மக்கள் எல்லாம் எங்கள் மாபெரும் தலைவன் என்று அவர்களுக்கு வீர வரவேற்பு கொடுத்தார்கள். இவையெல்லாம் சென்ற காலம். ஆகவே, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கக்கூடிய அரசு ஒரு அன்னிய அரசு, இந்த அந்நிய ஆட்சியில் இருந்து இந்தியா சுதந்திரம் அடையவேண்டுமென்றால் இந்தியா நாடுபூராவிற்கும் சுதந்திரம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இயக்கம் நடந்து 1947-ல் சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் 'இன்ஸ்ட்ருமென்ட் ஆப் இன்டிபென்டன்ஸ்'-ல் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? இன்று இதுவரையில் அரசியல் அதிகாரம் பிரிட்டிஷார் கையில் இருந்தது, இன்று இந்திய மக்கள் பூராவிற்கும் டிமுன்ஸ்பர் செய்கிறோம். The power was transferred to the entire Indian people. பவர் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, அல்லது ஒரு ஜில்லா மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, அல்லது ஆந்திராவிற்கு மட்டுமல்ல. எல்லோருக்கும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்தியா பூராவிற்கும், ஓளவிற்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் கான்ஸ்டிடியூயென்ட் அசெம்பளியில் உட்கார்ந்து எந்தவிதமான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அப்படி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியதில் மிகப் பெரிய பங்கு இதே தமிழ் நாட்டில் இருந்து சென்ற அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு உண்டு. இதே தமிழ்நாட்டில் இருந்து சென்ற டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு உண்டு. அதேமாதிரி அதில் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுக்கும் மிகப் பெரிய பங்கு உண்டு. அப்படித்தான் நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாகியிருக்கிறது,

அந்த அரசியல் சட்டத்திலே 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை தேர்தல் நடக்க வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. அதிலே மாநிலங்களை எப்படி பிரிக்கலாம், ஏற்கனவே இருக்கிற மாநிலங்களின் எல்லைகளை எப்படி மாற்றலாம் என்பதற்கான அம்சங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த தேர்தல் நடக்கவேண்டுமென்பது அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்

1973 ஆகஸ்ட் 14] [திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

படையில் தான், இந்த மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகாரம் வருகிறது என்பதும் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தான், எனவே, இந்த மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் செய்வதற்கும், இந்த மாகாணத்தின் எல்லைகளை மாற்றுவதற்கும் அரசியல் சட்டத்தில் அதிகாரம் இருக்கிறது. நாம் அதற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்ற நிலை மாறி, There is a negation of the Constitution itself.

அப்படியில்லாமல், இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் சட்டமன்றத் திற்கு முழு அதிகாரம் இருக்கிறது மாதிரியும், இந்தச் சட்டமன்றத்தின் அதிகாரத்தில் வேறு யாரும் தலையிடக்கூடாது என்பதும், சட்டமன்றத்தில் அரசியல் சட்டத்தை விமர்சனம் செய்வதும், அரசியல் சட்டத்தை எதிர்ப்பதும் சரியல்ல, நாளைக்கு ஒரு தீர்மானம் போட்டு-மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று சொல்லி—தமிழ்நாடு தனியாகப் போய்விடும் என்றும் தீர்மானம் போடலாம், போடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படிச் செய்வது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அது இந்த நாட்டில் பல ஆண்டுக்காலமாக நாம் கட்டிக் காத்து வந்த பாரம்பரியத்திற்கு விரோதமானது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைப் போட முடியாது. அப்படிப் போடுவதற்கு உரிய வாய்ப்பைக் கொடுக்கும் முறையில் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்து இருக்கிறது. There is a re-statement. இந்தத் தீர்மானத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் “அரசியலமைப்பின்படி இப்போவைக்குள்ள இந்த அதிகாரம், பொறுப்பு ஆகியவற்றில் தலையிடுவது, அரசியலமைப்பிற்கு முரணான செயலானது மட்டுமல்லாமல், நமது அரசியலமைப்பில் கட்டிக்காத்துப் பேணிவரப்படும் மக்கள் கூட்டாட்சி முறையில் அணிவேரையே அறுத்தெறியும் ஜனநாயகப் பண்பற்றச் செயலாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறது”. மக்கள் கூட்டாட்சி என்று சொன்னால் ஆங்கிலத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை, ‘பெடரல் டெமாகிரசி’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘பெடரல் டெமாகிரசி, என்பது ஒரு புதிதான காய்னேஜ். பெடரல் டெமாகிரசி என்பதை இப்போது தான் நான் புதிதாகத் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். சென்ற தடவை அது குறித்து நான் விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறேன். நான் மீண்டும் அதை ரிபீட் செய்ய விரும்பவில்லை. பெடரல் அமைப்பு என்ற முறையில் இருந்தால், மத்திய அரசுக்கு அதிகமாக அதிகாரம் இருக்கும். சட்டசபை சரியாக நடக்கவில்லை என்றால் சட்டசபையைக் கலைக்க அதிகாரம் உண்டு. அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாகப் போனால் கலைக்க அதிகாரம் உண்டு. அந்த அரசியல் சட்டத்தை ‘இன்டர்பிரட்’ செய்கிறேன், அதை வியாக்கியானம் செய்கிறேன், அதன் மேல் அபிப்பிராயம் சொல்கிறேன் என்ற முறையில் அரசியல் சட்டத்தை சந்தேகிக்கும் அம்சம் இதில் இருக்கிறது என்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் is beset with dangerous potentialities என்ற அளவிற்கு நான் சொல்கிறேன். ஏனென்றால், இதில் பல ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன,

[திரு கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

நாளைக்கு தமிழ் நாடு தமிழருக்கே, தனித் தமிழ் நாடு வேண்டும் என்ற கோஷம் வந்தாலும் அச்சப்படுவதற்கில்லை. அதற்கு அச்சாரமாகத் தான் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்று தமிழ்நாடு சட்டசபைக்குத்தான் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரம் என்றால், மகாராஷ்டிரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மகாராஷ்டிரத்திற்கும், ஆந்திராவைப் பொறுத்தவரையில் ஆந்திராவிற்கும் கேரளாவைப் பொறுத்தவரையில் கேரளாவிற்கும் என்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு சட்டம், நாங்கள் தான் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரம் படைத்தவர்கள் என்று சொன்னால், அது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பாடானது ஆகும். தமிழ்நாட்டில் கேரளாவைச் சேர்ந்தவனும், மகாராஷ்டிரத்தில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவனும் வசிப்பதற்கு அரசியல் சட்டம் இடமளிக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் பாதிக்கும்வகையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பறிக்கும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது என்று சட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இத்தகைய அபாயங்களும், ஆபத்துகளும் இந்தத் தீர்மானத்தின் பின்னணியில் இருப்பதால், இந்தத் தீர்மானம் நிராகரிக்கப்படவேண்டும்.

நான் ஆரம்பத்தில் சொன்ன மாதிரி இந்தத் தீர்மானத்தையே அனுமதித்து இருக்கக்கூடாது. 144-வது விதியைப் பார்த்தாலும் இப்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். 4, 5 விஷயங்களைச் சேகரித்து ஒரு தீர்மானத்தில் புகுத்த முடியுமா? ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம்தான் ஒரு தீர்மானத்தில் இருக்கவேண்டும். அப்படித்தான் நம்முடைய விதிமுறையில் இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைக்கு விலக்காக ஏன் இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சபாநாயகர் அனுமதித்து இருக்கிறார். சபாநாயகரைக் குறை சொல்லக்கூடாது என்ற பண்பாட்டின் காரணமாக, அதைப்பற்றி நான் கூறவில்லை. இது மாதிரியான தீர்மானங்கள் இனிமேலாவது வாக்கூடாது. ஒரு தீர்மானம் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தைக்குறித்து அபிப்பிராயம் சொல்கிற மாதிரி இருக்கலாம். ஏதோ இன்று அரசுக்கு குறிப்பிட்ட கொள்கையை நிர்ணயிப்பதற்கும், இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சிகளை, தலைவர்களை மறைமுகமாகத் தாக்குவதற்குமான அம்சங்கள் இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் சரியல்ல, இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தின் 'வெரி பார்ம் அன்ட் கன்டென்ட் ஆப் தி ரெசல்யூஷன் ஆர் போத் அப்ஜெக்ஷனபிள்' என்று சொல்லி, இது நிராகரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை ஒட்டி, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்,

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இந்தத் தீர்மானமே அவசியம் இல்லாத ஒன்று. அவசியம் இல்லாதது மாதிரமல்லாமல், ஒரு திசை திருப்புவதற்காக, அதனுடைய பொருளிலே வார்த்தைகள் கையாளப்பட்டுத் தீர்மானமாக அமைந்து இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின் வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த மாமன்றம் அனுமதித்து இருக்கக்கூடாது. இந்த தீர்மானத்தின்மூலமாக இந்த மாநிலத்தில் இன்றைக்கு எழுந்துள்ள ஒரு மையமான பிரச்சனையை அடிப்படையாகக்கொண்டு, அதை மழுப்புவதற்கும், அதிலே ஏதோ ஒரு தெளிவான நிலையை இந்த மாமன்றம் எடுத்து இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கும் ஒரு முயற்சிதான் இந்தத் தீர்மானம்.

நம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர், இங்கே சொன்னதுபோல், இந்த மாமன்றத்தின் அதிகாரத்தில் யாருக்கும் கொஞ்சம்கூட இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் கிடையாது. இந்தச் சட்ட மன்றம் அதனுடைய அதிகார வரம்பில் முழு “சாவர்னிடி” பெற்றது. அதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. திரு. லத்தீப் அவர்களிடத்தில் ஆட்சேபணை செய்யப் போவதும் இல்லை. அதனுடைய “ஸ்பியரி” (Sphere) அது முழு உரிமை பெற்றதே ஒழிய “காண்டிடியூஷனுக்கு” உட்பட்டதுதான். அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் சட்ட மன்றம் இருக்கிறது. பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. அரசம்கூட நடைபெறுகிறது. ஆகவே, என்னவோ ஒரு சூனியத் திலிருந்து இந்தச் சட்ட மன்றம் பிறந்து விட்டது என்பது அல்ல.

மந்திரிமார்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டம் 164-வது பிரிவின்படி கூட்டுப்பொறுப்பானவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலேயும் யாருக்கும் எந்த விதமான தகராறும் இல்லை. ஆனால் அதற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத பிரச்சனைகளை “என்கொயரி கமிஷன்” என்பதைப் போடுவதற்கு வேறு அவையில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது என்று சொல்வது “அன்-கான்ஸ்டிடியூஷனல்” அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்ற ஒரு கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இங்கே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பது ரொம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது. விசித்திரமாக இருக்கிறது. இதை வெளியில் இருப்பவர்கள் பார்த்தால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பரபரப்பான ஒரு அவசியமில்லாத நிலையில் ஒரு சட்டம் வரும், மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக அப்படிச் செய்தார்களோ என்று கூடக் கருதுவார்கள் ஏன் இந்தத் தீர்மானம் வந்தது, இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கங்கள் என்ன? எல்லோருக்கும் தெரியும்.

இந்த மாநில ஆட்சிமீது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள்மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியல் ஒன்றை—பொறுப்பற்றவர்கள் அல்ல, ஏதோ தானேக்கள் அல்ல, இந்த மாமன்றத்திலே அங்கம் வகிக்கிற இரண்டு மிகவும் பிரதான எதிர்கட்சிகளின் தலைவர்கள், எங்கள் கட்சியின் தலைவர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்களும், மிகப் பொறுப்பானவர்கள், அவர்கள் இந்த அரசு பலமாதிரியான முறைகேடுகளைச் செய்து இருக்கின்றது, அதிகாரத்துஷ்பிரயோகங்களைச் செய்து இருக்கிறது, பல மாதிரியான பேவர்டிசம் நடைபெற்று

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

முற்பகல்
11-00

இருக்கிறது. “மிஸ்யூஸ் ஆப் பவர்” நடைபெற்று இருக்கிறது, “அப்யூஸ் ஆப் பவர்” நடைபெற்று இருக்கிறது. பல மாதிரியான “கரெப்ஷனூக்கான” காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்கிறது என்ற பட்டியலை மத்திய அரசிடத்தில் ஜனாதிபதி அவர்கள் மூலமாகக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

அதைக் கொடுத்ததைத் தொடர்ந்து நம்முடைய மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய குறிப்புகளுக்கு அவர்களுடைய ரிமார்க்ஸுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. இவர்களும் அதற்கான பதிலை அங்கே அனுப்பினார்கள். இரண்டாவது பட்டியல் ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டு, அந்தப் பட்டியலுக்கும் இங்கேயிருந்து பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நம்முடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோமானால், அதற்கு வாக்களிப்பதற்கு நம்முடைய ஆட்சி பொறுப்பில் இருக்கிற கட்சி முன்வருமானால், அதற்குப் பதிலே கூட அனுப்பியிருக்கக் கூடாது. அவர்கள் பொறுப்பற்றவர்களாக இருக்கலாம். இப்படியெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. இதை அனுமதித்த சட்டத்துறை இலாகாவையே நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

மிகப் பொறுப்பானவர்கள், ஒரு மாமன்றத்தில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் நாட்டு மக்களிடத்தில் பல கோடி மக்களுடைய நம்பிக்கையைக் கொண்டவர்கள், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்தத் தண்டனை வேண்டுமானாலும் நாங்கள் பெறுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். கொடுத்திருக்கிற குற்றச்சாட்டுகளைப்பற்றி இப்படி “இர்ரெஸ்பான்ஸிபிள் அட்டெம்ப்ட்ஸ் ஆர் மேட்” என்ற ஒரு வாசகம் ஒரு மாமன்றத்தில் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெறுகிறது என்றால் சட்டமன்றத்தின் நிலைமை எவ்வளவு இறங்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பது குறித்து உண்மையிலே நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை வருமேயானால்—அது தான் நிலை இந்த மாமன்றத்திற்குத்தான் கட்டுப்பட்டவன், இந்த மாமன்றத்திற்கு வெளியிலே நாங்கள் யாருக்கும் கட்டுப்படவில்லை என்று சொன்னால், ஏன் பதிலை அனுப்பினார்கள்? மரியாதைக்காக என்று சொல்வார்கள், பண்புக்காக என்று சொல்லிக்கொள்வார்கள். அப்படி ஒரு நிலையை நாம் எடுக்கக்கூடாது. இல்லையென்றால், இந்த அதிகாரம் மத்திய சர்க்காருக்குக் கிடையாது என்று இருக்கிற நிலைமை இருக்குமானால் அவர்கள் பதில் அனுப்பியிருக்கக்கூடாது. அனுப்பலாம், அனுப்பவில்லை என்று சொன்னாலும் இந்த அரசு மத்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டதுதான் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. எதற்கு சட்டோபாத்தியாய அவர்களோடு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் பேசுகிறார்கள்? ஆகா, இந்த 235 பேர், வீற்றிருக்கும் சபையின் நான்கு சுவர்களுக்கு அப்பால் உலகமே கிடையாது என்று ஏன் சொல்லக்கூடாது?

இவர்கள் கவர்னருக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் இல்லையா? கவர்னர் சம்மன் பண்ணினால் இந்தச் சட்டசபையைக் கூட்டமாட்டார்களா? கவர்னரைப் பொறுத்தவரையில் “ட்யூரிங் தி ப்லெஷர்” என்று இருக்கிறது, 5 வருஷம்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

களுக்குச் சூத்தகை கொடுத்திருக்கிறார்கள் மக்கள். ஆனால் இதே கவர்னர் ஒரு கால் கடுதாசியில் இந்த மந்திரிசபையை நான் டிஸ்மிஸ் செய்கிறேன் என்று சொன்னால் நாங்கள் கேட்க முடியாது என்று சொல்ல முடியுமா? சட்டசபைத் தீர்மானம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்ல முடியுமா? நீங்கள் அரசியல் சட்டம் படித்தவர்கள். கவர்னர் என்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அது கான்ஸ்டிடியூஷனல் அமைப்புதான். மத்திய அரசு என்ற ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. மாநில அரசு என்று ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. மத்திய சட்டசபை மாநில சட்டசபை என்ற அமைப்புகள் இருக்கின்றன. ஒன்றோடு ஒன்று ஏருங்கிணைந்தவை. அவை அவைகளுக்குப் பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. நிலைமையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மாநில அரசுக்குத் தானே பொறுப்பு இந்த அமைச்சரவை, இந்த மன்றத்திற்குத்தானே பொறுப்பு என்றால் இதனுடைய ஸ்டீபியரில் பொறுப்பு. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் மத்திய அரசுக்கு அவர்கள் பதில் செல்லவேண்டிய கடமை இருக்கிறதே? கவர்னர் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டிய கடமை இருக்கிறதே? கவர்னருக்குப் பொறுப்பு கிடையாது என்றால் கவர்னர் எதற்கு சம்மன் பண்ணுகிறார்கள்? நாமே கடுதாசி எழுதி கூப்பிட்டுச் சட்ட மன்றத்தைக் கூப்பிடலாமே? கவர்னர் அவர்கள் கான்ஸ்டிடியூஷன் ப்ரேக்ட்வுன் அகிவிட்டது. நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிட்டது அல்லது சட்டம், ஆர்டர் இவைகளெல்லாம் ஒழுங்காக இல்லை என்பதற்குப்போதிய காரணங்கள் இருந்தால் இன்றைக்குக் கூட மத்தியானம் இந்தச் சட்டசபை எழுந்திருப்பதற்கு முன்னாலேகூட கலைத்துவிட முடியுமா? இல்லை, அப்படிச் செய்வது அன்கான்ஸ்டிடியூஷனல் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று சொல்வார்களா?

மந்திரிமார்கள் இன்றுகூட கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்பொழுது மத்திய அரசைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இவர்கள் ஏன் அங்கே போகவேண்டும்?. அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒரு அங்கம்தான் இந்தச் சபையும். இந்த மாமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் குறையக்கூடாது என்பதில் மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களைவிட எங்களுக்குக் குறைவான எண்ணம் கிடையாது. இதற்குச் சில பொறுப்புகள் உண்டு. இந்த அமைச்சரவை இந்த மன்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதுபோல அரசியல் சாசனத்திற்கும் கட்டுப்பட்டது, மத்திய அரசுக்கும் கட்டுப்பட்டது. அதைவிட அதிகமாக நம்முடைய எஜமானர்களாகிய மக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்.

இங்கே ஒரு பிரச்சனை எழுந்தது. நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை ரொம்பப் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் விவாதிக்கப்பட்டபொழுது நான் ரொம்பவும் தெய சுத்தியோடு கேட்டுக்கொண்டேன். இந்தப் பிரச்சனையை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றும் கேவலமானது அல்ல. குற்றக்காராட்டு என்பதும், குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் இருப்பது என்பதும், பொது வாழ்வுக்கு வந்தவர்களுக்கு சகஜமானது, மிகச் சாதாரணமானது. அவைகளை நாம் சந்திக்க

336 அரசியல்மைப்புக்கு முரணாக, அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளைக் கண்டித்தல்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

வேண்டுமேதவிர, எங்கேயோ ஓடி ஒளிந்துகொண்டு, வளைந்து நழுவி சந்து பொந்துகளில் புருந்துகொள்வது உண்மையான பரிகாரம் ஆகாது. இம்மாதிரியான குற்றச்சாட்டுகள், முறையீடுகள் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், லஞ்சலாவண்யம் இருக்கிறது என்றால், அவர்கள் இதைச் சந்திக்க வேண்டும். என்குயரி கமிஷன் போடவேண்டுமென்று சொன்னால், தங்களிடம் தவறு இருக்கிறது என்றால் சட்ட சபையில் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று வாதிப்பதற்குக் கூப்பிடுகிறார்கள். இது வாதம் அல்ல. வாதிக்க வேண்டிய பிரச்சனை அல்ல. விசாரணைக்குரிய பிரச்சனை. அவர்களேகூட ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜைப்போட்டு ஏன் விசாரணை வைக்கக் கூடாது?

நான் அன்றைக்கே கேட்டேன். மத்திய அரசு இன்றைக்குக் காலம் கடத்துகிறார்கள். பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சிகள் இரண்டு, இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கின்றன, இந்த அமைச்சரவையின்மீது. ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியும் அந்தக்கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறது. இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய கட்சியும், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கட்சியே அதை எழுப்பியிருக்கிறது. எல்லாக்கட்சிகளும் பொறுப்பாக ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டும் என்று ஒரு கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறது. 7 மாதம், 8 மாதம் ஆகிறது. மத்தியஅரசில் இருக்கும் இந்திராகாந்தி அம்மையாருக்குவேலைகள் இருக்கலாம். ஆயிரம் வேலைகள் இருக்கலாம், கனடா போகவேண்டிய வேலை இருக்கலாம், ஆந்திராப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டிய வேலை இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மாநிலத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய சில பொறுப்புகளும் அவர்களுக்கு உண்டு. இந்த மாநிலத்தில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றன, அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் நடைபெறுகிறது, மெஜாரிட்யில் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தைக் கெடுக்கும் முறையில், பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பொறுப்பான எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்தக் கட்சியிலிருந்தேகூட கோரிக்கை விட்டதற்குப் பின் 8 மாத காலம் ஆகியும் பிரைமா ஃபாலி கேஸ் இருக்கிறதா என்று பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், மத்திய சர்க்கார் இதிலிருந்து விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டும் என்ற பொறுப்பிலிருந்து நழுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தட்டிக் கழிக்கிறார்கள் என்று நான் வன்மையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்த மந்திரிகள் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம், திரு. சி. சுப்பிரமணியம், திரு. கணேசன் என்ற ஒரு அமைச்சர், இந்த மாநிலத்தோடு, தமிழ் நாட்டோடு உறவு கொண்டவர்கள் இவ்வளவு பேர்களும் இதனுடைய நியாயத்தை எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகும் மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காது குறித்து வருத்தப்படுகிறேன், ஒன்று, இல்லை என்று சொல்லி விட்டும், ரொம்ப சந்தோஷம். பிரைமா ஃபாலி கேஸ் கிடையாது, திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும், திரு. எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் கொடுத்த குற்றச்சாட்டுகள்

1973 ஆகஸ்ட் 14] [திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

அற்பத்தனமானவை, ஆதாரமற்றவை என்று சொல்லட்டும். அதாவது தைரியமாகச் சொல்லட்டும். அப்படியில்லாமல் இன்னமும் காலம் கடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாநில மக்கள், 4 கோடி மக்கள், மத்திய அரசு தங்களுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கவனத்தைச் செலுத்தாமல் எதோ காலம் கடத்துகிறது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். இந்தப் பிரச்சினையை நேராகச் சந்தியுங்கள். இது உங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு என்று கூட சொன்னேன். குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றுமில்லை, ஆதாரம் இல்லை என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறதே, ஒரு விசாரணை கமிஷனை நீங்களே வைத்துவிடலாமே? என்குயரி சட்டத்தின்கீழ் மாநில சர்க்காரும் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கலாம். ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு மாநில அரசே ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை நியமிக்கலாம். எதற்கு வேண்டுமானாலும் ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை நியமிக்கிறீர்களே? கிளை ஹாஸ்டல் சம்பவத்துக்கு ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்க வில்லையா? அதற்கு ஒரு என்குயரி கமிஷன் போடுகிறீர்கள். கரிவலவந்த நல்லூரில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளெல்லாம் தெரியாதா? அதற்கு ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கவில்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழக அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற அதனை பேர்களும், உறுப்பினர்களும் ஊழல் குற்றத்தில், லஞ்ச லாவண்யத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் என்று எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் சொன்னபோது சில எதிர்க்கட்சிகள் எம். ஜி. இராமச்சந்திரனைப் பார்த்து, அங்கிருந்து சில எம்.எல்.ஏ-க்கள் உங்கள் கட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்களே; அவர்களை எப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்போது எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் சொன்னார், நாங்கள் ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரித்துத்தான் சேர்த்துக் கொண்டோம் என்று, யார் யார் நீதிபதியாக இருந்தார்கள்? யார் யார் மீது விசாரணை செய்தார்கள்? என்ன முடிவு செய்தார்கள்?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் பொறுப்போடு, நிதானத்தோடு மிகவும் சிரத்தையோடு, அக்கறையோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் என்னை.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நானும் அக்கறையோடுதான் கேட்கிறேன். இங்கிருந்து 7, 8 பேர் அங்கே வந்திருக்கிறார்கள். எந்த நீதிபதியை வைத்து விசாரித்து அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டீர்கள்?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்கள் முதலமைச்சரும் அல்ல அங்கே இருந்து இங்கே வந்தவர்கள் எல்லாம் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆட்பட்டவர்களும்ல்ல. (சிரிப்பு). சிரிப்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. தவறு செய்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும்.

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உத்தரவிடத்திலே இருக்கிற எம்.எல். ஏ-க்களில் ஒருவர் 'கார் நிதி திரட்டித் தாருங்கள், டயரக்டர் பதவி கொடுக்கிறேன்' என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதத்தின் நகலை வேண்டுமென்றால் தருகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் விசாரணை செய்யுங்கள். விசாரணைக் கமிஷனைப் போடுங்கள்; விசாரியுங்கள். வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லையே. அந்த எம். எல். ஏ-யை விசாரியுங்கள். என்மீது குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால் என்னை விசாரியுங்கள்; மற்றவர்களையும் விசாரியுங்கள். நான் இங்கே என்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து பொறுப்போடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன் நாங்கள் ஊழல் செய்தோம் என்று தெரிந்தால் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுங்கள். நாங்கள் லஞ்சம் வாங்கினோம் என்று தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள். எம்.ஜி.ஆர். தவறு செய்தார் என்றால் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள் அதற்கு என்குயரி கமிஷனைப் போடுங்கள். அதிலே விவாதிப்போம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போதுதான் சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதை மத்திய அரசின் சம்மதத்திற்காக அனுப்பி இருக்கிறோம் மத்திய அரசின் சம்மதம் கிடைத்தவுடன் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கப்படும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உண்மையிலேயே நான் ஊழல் குற்றம் செய்தேன் என்றால் என்குயரி கமிஷனை வைப்பார்கள். அதிலே என்னை விசாரியுங்கள். எம்.ஜி.ஆர். லஞ்சம் வாங்கினார் என்றால் அவரை விசாரியுங்கள்; நடவடிக்கை எடுங்கள். டெல்லிக்குப் போய்விட்டு வரவேண்டும் என்று ஏன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நீங்களே ஒரு என்குயரி கமிஷனைப் போட வேண்டியதுதானே. அந்தக் கமிஷனிலே ஹை கோர்ட் நீதிபதியையாவது போடுங்கள்; சப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியையாவது போடுங்கள் அல்லது உங்கள் அதிகாரிகளிலே யாரையாவது போடுங்கள். அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலை இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதலமைச்சரவர்கள் என்குயரி கமிஷன் வைப்பதற்கு ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காரின் அனுமதிக்காக அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது வரவேண்டும் என்று அவசியமில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலேயே மாநில சர்க்கார் விசாரணைக் கமிஷன் போடலாம் என்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமே.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி சட்டம் எவ்வளவு பயனற்ற சட்டம் என்பதை இந்த மன்றத்திலேயே விளக்கியிருக்கிறோம். ஆகவேதான் நாம் புதிதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அவர்கள் சட்டத்தின்படி அந்தக் கமிஷன்

• எற்படுத்தும் முயற்சிகளைக் கண்டித்தல்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

விசாரிக்கலாம்; அறிக்கை கொடுக்கலாம். அவ்வளவுதான். ஆனால் நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிற சட்டப்படி விசாரணை செய்தால், யார் யாருக்கு என்னென்ன கிடைக்கும் என்றும் முடிவு செய்யலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் எங்கெங்கேயோ போகிறார்கள். நான் அடக்கமாகச் சொல்கிறேன்; பொறுப் போடு சொல்கிறேன். எங்களுக்கு ஒன்றும் பயமில்லை. நீங்கள் சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று எங்களைப் பயமுறுத்தத் தேவையில்லை நீங்கள்தான் பயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ஏதோ கிடைக்கும் என்றார்கள். எது வேண்டுமானாலும் கிடைக்கட்டும். I take up the Challenge விசாரணைக் சமீபினை வையுங்கள் அதிலே விசாரிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : என்ன குற்றம் என்று எடுத்துச் சொல்வதற்கு இங்கே வருகின்ற தகுதி இல்லாமல், வீரம் இல்லாமல், இருப்பவர் உங்கள் கட்சித் தலைவரே அல்லாமல் இங்கே இருப்பவர்கள் அல்ல. ஆண்மை இருந்தால், தைரியம் இருந்தால், துணிவு இருந்தால் இங்கே வந்து சொல்லட்டும்; ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அதல் லாமல், விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன; நம்பப்படுகிறது; பேசப்படுகிறது, பத்திரிகையிலே வந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நியாயமான குற்றச்சாட்டா? பதிலுக்குப் பதில் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன வேடிக்கை? ஆண்மை இருந்தால், துணிவு இருந்தால், தைரியம் இருந்தால், திராணி இருந்தால், வீரம் இருந்தால் இங்கே சொல்லட்டும். குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லி எதை எதையோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன வேடிக்கையான குற்றச்சாட்டுகள்.

அண்ணா சாலியிலே இருக்கிற ஒரு தியேட்டரை முாசொலி மாற்றும் செல்வமும் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அவர்கள் சொல்லக்கூடிய தியேட்டர் யாருக்குச் சொந்தம் என்று விசாரித்துப் பார்த்ததில் ஜக்கிரியா சேட் என்பவருக்கு அது சொந்தமாக இருக்கிறது. அதை எங்கள் பதிலிலே சொல்லியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றிய விளக் கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தப் பதிலுக்குப் பதில் என்று வேடிக்கையாக இன்னொன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஜக்கிரியா சேட்டுக்கு சொந்தமாக இருந்தால் வருங்காலத்தில் அதை கருணாநிதி வாங்கமாட்டார் என்பது என்ன நிச்சயம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அபத்தமான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு என்ன பதில் என்று கேட்கிறார்கள். திராணி இருந்தால் இங்கே வந்து சொல் வதுதானே.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆண்மை இருந்தால், தைரியம் இருந்தால் என்று அறிக்கைக்காகச் சொல்கிறார்கள். என்னால் அப்படிச் சொல்ல முடியவில்லை. இங்கே உள்ளவர்கள்.....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். எம். ஜி. ஆருக்கு இங்கே வருவதற்கு தைரியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

இருக்கக்கூடிய பிரச்னை, தைரியம் இருந்தால் இந்த மன்றத்திலே குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுங்கள்; நாங்கள் பதில் சொல்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். குற்றச்சாட்டுக்கான ஆதாரத்தைக் கேட்டார்கள். நான் அந்தப் பதிலை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. எங்களால் ஆதாரம் காட்ட முடியும் என்பது எங்கள் வாதம். ஆகவே, ஒரு என்குயரி கமிஷனை வையுங்கள். விசாரணை நடைபெறட்டும். அதிலே வாதாடத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு முதலமைச்சர் சொல்லும் பதிலை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம். யார்மீது குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப் படுகிறதோ அவர்களே நீதிபதியாக இருக்கிறார்கள். அது கூடாது. குற்றஞ் சாட்டப்படுபவர்கள் அரசாங்கத்தார். நீதிபதியாக இருப்பவர்களும் அவர்கள்தான் என்றால் அந்த விசாரணை எப்படி நடக்கும் என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்மீது குற்றச்சாட்டு என்றால் என்னிடம் அதற்கான ஆதாரத்தைத் தாருங்கள்; நாளை விசாரிக்கிறேன் என்ற நிலை கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய வாதம். தனியாக ஒரு விசாரணைக் கமிஷனைப் போடுங்கள். அதிலே விசாரிக்கட்டும். ஆதாரங்களைக் கொடுக்கிறோம்.

திண்டுக்கல் தேர்தலிலே 2 லட்சத்து 60 ஆயிரம் வாக்குகளைப்பெற்று வெற்றிபெற்றிருக்கிறோம். நீங்கள் 174 பேர் இங்கே இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. 4½ கோடி மக்களின் தீர்ப்புக்கு நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். திண்டுக்கல் தேர்தலிலே நாங்கள் வெற்றிபெற்றோம் என்றால் அது உங்கள் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரமாகக் கிடைத்த வாக்குகள். உங்களுடைய ஊழலுக்கு ஆதாரமாகக் கிடைத்த ஓட்டுகள். கருணாநிதி ஆட்சி மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று எம். ஜி. ஆருக்கு அளித்த ஓட்டுகள். உங்கள்மீது சாட்டப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையில்லை என்றால் நீங்கள் மக்களை சந்தியுங்கள். தேர்தலிலே நின்று பாருங்கள் தெரியும் (பல உறுப்பினர்கள் ஒரே நேரத்தில் எழுந்து நின்றார்கள்.)

திரு. ஏ. சி. நாசியம்மன் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். ஹாண்டே அவர்கள் ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இல்லாமல், இந்த ஆட்சி மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை அங்கே கொண்டு போய்க் கொடுத்துவிட்டு இங்கே வந்து பதில் கொடு, பதில் கொடு என்று கேட்டால் எப்படிப் பதில் கிடைக்கும்? திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது ஹாண்டே இடைமறித்து பேசினார்கள். ஏதோ விளக்கம் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி ஒரு சொற்பொழிவே ஆற்றிவிட்டார்கள். இப்படி ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது இன்னொருவர் இடைமறித்து சொற்பொழிவாற்றுவது சரியா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இங்கே வந்து குற்றச் சாட்டைச் சொல்வதற்கு உங்கள் கட்சித் தலைவருக்குத் தைரியம் இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தலைவர் வந்தால் என்ன? வராவிட்டால் என்ன? அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் நாங்கள் இருக்கிறோம். முதலமைச்சரவர்கள் சொல்வதைப்போல நாங்களும் திருப்பிச் சொல்ல முடியும். உங்களுக்கு ஆண்மை இருந்தால், தைரியம் இருந்தால் திராணி இருந்தால் நீங்கள் ஏன் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கவில்லை என்று நாங்களும் கேட்கலாம். எதோ புதிதாக அதற்கு சட்டம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று சொல்லி பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்காதீர்கள். என்குயரி கமிஷன் என்றால் ஜெயிலிலா பிடித்துப் போட்டுவிடப்போகிறார்கள். குற்றச்சாட்டில் உண்மை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்ப்பார்கள். பிரைமா ஃபேசி கேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பார்கள். கமிஷனிலே விசாரிக்கட்டும், ஆதாரங்களைக் காட்டுகிறோம். குற்றம் இல்லை என்றால் அவர்கள் சொல்லட்டும். அவர்கள் பொறுப்போடுதான் நடந்து கொள்வார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, நீங்களே என்குயரி கமிஷன் வைப்பதில் பெரிய விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. குற்றச் சாட்டுகள் மேலோட்டமாக இருக்கின்றன; பிரைமா ஃபேசி கேஸ் இருக்கிறது என்றால்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவரவேண்டுமென்று இரண்டு முறை நீங்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் எழுதிக் கொடுத்தீர்களோ அந்தத் தீர்மானத்தையே தவறு என்று குற்றச்சாட்டிலே சொல்லியிருக்கிறீர்களே. அது எந்த விதத்தில் நியாயமானது?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரும்பத் திரும்ப குற்றச்சாட்டைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நான் அதற்குள் போகவில்லை. நான் அந்த குற்றச் சாட்டுப் பட்டியலுக்கே போகவில்லை. குற்றச்சாட்டுகளை இருக்கக்கூடாதென்பது என் ஆசை. அலங்காரத்திற்காகப் பேசவில்லை. முதலமைச்சரைத் திருப்திபடுத்தவதற்காக பேசவில்லை. அவர்கள்மீது எவ்வித குற்றமும் இல்லை என்றால் என்னைவிட மகிழ்ச்சி அடையக்கூடியவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. நானும் முதலமைச்சருக்கு சகாவாக இருந்து அவர்களது கஷ்டநஷ்டங்களில் பங்கு கொண்டவன். இந்த விசாரணையை நடத்த உங்களுக்கே ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறதே, நீங்கள் மாநில சுயாட்சி என்கிறீர்கள். அதன் தளகர்த்தர் நீங்கள். என்றாலும் இன்றைக்கு ஒரு நிலைமை வந்து விட்டதே 'Caesar's wife must be above suspicion' என்பதாகச் சொல்வார்களே, அவர்கள் தவறாக இருக்கவேண்டுமென்பது அல்ல. நீங்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். 4½ கோடி மக்களின் பொறுப்பு 450 கோடி ரூபாயை உங்களிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். விசாரணை என்று நடந்தால் என்ன? நீங்களே சொன்னீர்களே, பட்நாயக் மீது வரவில்லையா? கெய்ரான் மீது வரவில்லையா? சகாய் மீது வரவில்லையா? அதை நீங்கள் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக ஏன் இப்படித் தட்டிக்கழிக்கிறீர்கள்? வேண்டுமென்றால் என்குயரி கமிஷன் இப்போது மதியழகன் மீது போடுங்கள். உங்களுக்குச் சட்டம் இருக்கிறதே, 2 மாதம் கழித்துத்தான் சட்டம் வருகிறதே என்றால் அது மந்திரிகள் லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று பேசினால் சிறையில் போடக்கூடிய சட்டம் ஒரு வருஷம் வாங்கி ஏமாற்றிவிட்டால் அது காலாவதியாகிவிடுகிறது என்று

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

ரெகுலரைஸ் செய்துவிடுகிற சட்டம். நீங்கள் ஒரு நாட்டின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒழுங்கானவர்களாக, நேர்மையானவர்களாக இருந்தால் போதாது. இன்றைக்கு நிர்வாகத்தில் பேவரிடம் இருக்கிறது என்கிறார்கள். நெபாடிசம் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்கிறார்கள். இல்லை என்று நிரூபித்துக்கொள்ள ஒரு விசாரணைக் கமிஷனைப் போட்டால் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குற்றச்சாட்டுகளுக்குள்ளேயே நுழைய விரும்பவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது பேவரிடம் இருக்கிறது, அதிகார துஷ்பிரயோகம் இருக்கிறது என்கிறார்கள். இப்போதாவது சொல்லுங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் என்ன? சொல்லாம் இல்லையா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவைகள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் விவாதத்திற்குரியவை அல்ல. விசாரணைக்குரியவை. இப்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெறுகின்றன. களைவ் ஹாஸ்டல் சம்பந்தமாக விசாரணைப் போடவில்லையா? பாளையங்கோட்டை சம்பந்தமாக விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கவில்லையா? நாமே விவாதித்து ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிவிடலாமா, பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயங்களை விவாதத்தின் மூலம் தீர்க்க முடியுமா? ஏன் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதைத் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாளையங்கோட்டை, மற்ற விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அங்கே இரண்டு மூன்று பேர்கள் செத்திருக்கிறார்கள் தெரிகிறது. இங்கே சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் என்ன என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. உங்களுக்குமே தெரியவில்லை என்கிறீர்கள். தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்டேன், குற்றச் சாட்டுகள் என்ன?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கே 2 பேர்கள் செத்தார்கள் என்றால் இன்றைக்கு 4½ கோடி மக்கள் சாகிறார்கள். நாட்டின் பொருளாதாரம் சின்னப்பின்னப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மந்திரி சபையின் காரணமாக ஏழை எளியவர்களுடைய நல்வாழ்வு சிதைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அரசின் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டுகளை ஆரியமாக முன்வந்து, சந்திப்பதற்கு இல்லாமல் ஏன் தட்டிக் கழிக்கிறீர்கள்? இந்த தீர்மானம் இங்கே ஏன் வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்வேன்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விசாரணைக் கமிஷன் வேண்டும் விசாரணைக் கமிஷன் வேண்டும் என்று முன்னாள் தலைவர் கேட்கிறார்கள்/நாங்கள் விசாரணைக்குப் பயப்படமாட்டோம். ஆனால் எதை விசாரிக்கச் சொல்கிறீர்கள்? அதை முன்னால் சொல்லக் கூடாதா? யார் யாரிடமோ சென்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு பர்லாங் தூரத்தில்தான் மவுண்டு ரோடு இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தியேட்டர் இருக்கிறது. அந்தத் தியேட்டர்யாருக்குச் சொந்தம் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீசில் ரெக்கார்டு இருக்கிறது, மாநகராட்சியில் அது சம்பந்தப்பட்ட ரெக்கார்டு இருக்கிறது. போய்ப் பார்த்தால் நிமிடத்தில் தெரிந்து

1973 ஆகஸ்டு 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

விடும். இதற்குப்போய் டெல்லியில் இருந்து ஒரு நீதிபதி வந்து விசாரிக்க வேண்டும் என்கிறீர்களா? மாற்றனுடைய மச்சான் மகனுக்கு வேலை என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அவருக்கு வயசு நான்கைந்து இருக்கும். இதை இவரே சென்று பார்த்து தீர்ப்புச் சொல்லிவிடலாமே. இதற்காக டெல்லியில் இருந்து ஒரு நீதிபதி வந்து விசாரிக்கவேண்டும் என்கிறீர்களா? குற்றச்சாட்டுகள் என்ன என்று உங்களைக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கேட்கிறோம். உங்கள் வாயால் வரவேண்டும். அதற்குப் பதில் சொல்லவும் நாங்கள் காத்து இருக்கிறோம். அவற்றைச் சொல்லக் கூடாதா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரொம்ப அழகாகப் பேசுகிறார்கள். முன்னாள் தலைவர் என்றவது இன்றைக்கு ஒத்துக்கொண்டாரே, அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு ரொம்ப சாதாரண விஷயங்களைப் பற்றித்தான் என்கிறபோது நீங்கள் ஏன் விசாரணைக் கமிஷனைத் தட்டிக் கழிக்கவேண்டும்? இந்த மாமன்றத்திற்கு முழு அதி காரம் உண்டு. மன்றத்திற்குள்ளுள் உரிமைகளில் இரண்டுவிதமான கருத்து இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன். தங்கமணி அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருக்குக் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் மெட்ராஸ் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டுவரப்பட்டது குறித்து குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று அரசிடம் கோரியதில் அவரும் இங்கே கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். ஒரேமாதிரியாக எழுதப்பட்ட கோரிக்கை—அதிலே திரு. வேலப்பன் அவர்களும் கையெழுத்திட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று இங்கே சொல்லிவிட்டு, கொண்டுவந்ததுபற்றி குடியரசுத் தலைவரிடம் தவறு என்பதாக வாதிடுவது என்ன நியாயம்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : முதலமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையைப் போற்றுகிறேன். அங்கே 42 குற்றச்சாட்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோன்ற திறமையினால் இருபது இருபத்திரண்டு குற்றச்சாட்டுகள் அடிப்பட்டுப்போய்விடுகின்றன என்றாலும் கூட பாக்கியுள்ள குற்றச்சாட்டுகளுக்கு என்ன பதில்? நான் சமயநல்லூர் விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் என்கிறபோது நான் குறிப்பிட்ட ஒன்றுக்கு பதில் சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும். மெட்ராஸ் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில் திருத்தம் வேண்டுமென்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த வேலப்பன் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். லஞ்ச லாவணயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

இவர்களே கொண்டுவாச்சொல்லிவிட்டு, கொண்டுவந்த சட்டத்தைப்பற்றி குடியரசுத் தலைவரிடத்தில் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே, இயற்றப்பட்ட சட்டம் கோர்ட்டிலே தோற்றுவிட்டது. தோற்றுப்போன பிறகும் கோர்ட்டின் தீர்ப்புக்கேற்ப திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தங்க மணி அவர்களும், அண்ணா தி. மு. க. வைச் சேர்ந்தவர்களும் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க இடையில் என்ன நடந்தது? நான் கேட்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இடையில் என்ன நடந்தது என்று அவர் கேட்பதுபோல, நானும் இதற்கு விளக்கம் அளித்துவிட்டு இடையில் என்ன நடந்தது என்று கேட்பதற்கு அவர் பதில் சொல்ல வேண்டும். இடையில் யாரிடத்திலும் போய் கன்ஸிடரேஷன் வாங்கக்கூடிய பாரம்பரியம் எங்கள் கட்சிக்கு இல்லை. டெனன்ட்ஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் அதில் கையெழுத்திட்டோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டெனன்ட்ஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காக எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு, அதையும் ஒரு புகாராக குடியரசுத் தலைவரிடம் எழுதிக்கொடுத்தீர்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நீங்களும் அந்தச்சட்டத்தைக்கொண்டுவந்து தப்பித்துக்கொள்ள அதில் இடம் இருக்கிறது. இடையில் என்ன நடந்தது? நாங்கள் எழுதிக் கொடுத்ததில் எங்களிடத்தில் எந்தவித அப்பழுக்கும் கிடையாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மன்னிக்க வேண்டும் அப்பழுக்கு இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. டெனன்ட்ஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று இரண்டு முறைகள் இங்கே எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு, டெனன்ட்ஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காகவே நாங்களும் அந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறபோது, அதையே ஒரு புகாராக ஜனாதிபதியிடம் கொடுப்பானேன்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எனக்கும் கொஞ்சம் சாமர்த்தியம் இருக்கிறது. புகார் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை, சொல்லவில்லை என்கிறார்களே, பல விஷயங்கள் சொல்லப்படிருக்கின்றன. ஏரியல் சர்வே சம்பந்தமாக... ..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன் என்றால் அந்த ஒரு விஷயத்தோடு இருக்கவேண்டும். புதிய விஷயங்களைக் கொண்டு வரக்கூடாது. திரு. மதியழகன் பேசினார்கள். நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன் என்று எழுந்தீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசிவிட்டார்கள். திரு. மதி பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். முடிக்கவில்லை. பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன் என்றால் நான்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தங்கமணிக்குச் சொன்னேன் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் விளக்க வேண்டும் என்று. மற்ற விஷயங்களைக் கிளப்பினால் வேண்டுமென்றால் அதற்கென்று தனியாகவே விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்.

11-30

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே; ஒரு கிளாரிஃபிகேஷன். திரு தங்கமணி யில்லு செய்தால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிளாரிஃபிகேஷன் எல்லாம் பிறகு. இங்கே ஒரு பெரிய விவாதமே வந்துவிட்டால் எப்படி? பர்சனல் எக்ஸ் பிளனேஷன் என்ற விதியில் எப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? தன்னைப் பற்றி சொன்னால், அதுபற்றி மட்டும் சொல்லலாம். வேறுவிவாதத்திற்குரிய பொருளைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடாது.

திரு கே.டி.கே.தங்கமணி : என்னைப்பற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைச் சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய நிலைமைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் கையெழுத்துப் போட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆகவே, ஒவ்வொன்றிலும் எனக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. சில குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்க முடியும். நாங்கள் என்ன மந்திரிசபையிலா இருக்கிறோம்? ரெக்கார்டுகளைப் பார்த்துக்கொண்டா தயாரித்திருக்கிறோம்? அமைச்சரவையில் இல்லாதபொழுது, ரெக்கார்டுகளைப் பார்க்க முடியாதபொழுது, இவ்வளவு சிரமப்பட்டுத் தயாரித்துக்கொடுத்திருக்கிறோம். 4, 5 விஷயங்களை எங்களால் நிரூபிக்கமுடியும். கொடுத்ததற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு கமிஷனை சந்திப்பதற்கு நீங்கள் தயாராக இல்லை. அவர்கள் கமிஷனைப் போடத் தயாராக இல்லை. காரணம் புரியவில்லை. ஆகவேதான் இதே சபையிலே எரியல் கேஸ் சம்பந்தப்பட்ட ரெக்கார்டுகள் காண்பிக்கப் பட்டன. அதே முறையிலேதான் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். குற்றச்சாட்டுகளை எங்களுக்குச் சொல்வதற்குத் தைரியம் இல்லை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது பெர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் என்று சொல்கிறபொழுது, 'but such explanation must be strictly relevant to the reference or reflection sought to be explained and should not introduce new or debatable matter' என்று விதி இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு, பெர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் என்று சொல்லி, இன்னொரு விவாதத்திற்கு இடம் கொடுப்பது, சட்டமன்ற விதிமுறைகளுக்கு மாறாக இருக்கும். அதை அவை உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. மதியழகன், எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : இதிலே எவ்வளவு நேரம் பேசவேண்டும் என்பது கூட அல்ல, இண்டேவார்த்தையிலே முடி என்றால் கூட முடித்து விடலாம்.

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

என்னுடைய உருக்கமான வேண்டுகோள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுதான். அவர்களே கூடச் சொன்னார்கள், திண்டுக்கல் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்ற உடனே சொன்னார், ஆதார மற்ற ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை மக்கள் நம்பிவிட்டார்களென்று. அப்படியே இருக்கட்டும். மக்கள் நம்புகிறார்கள் அல்லவா? நாங்கள் போகட்டும், பொறுப்பற்றவர்கள். அந்த மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டியது, நாட்டு நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டியது பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் கடமை. அந்தக் காரணத்திற்காகவாவது அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்கிறேன். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் சொன்னாலும், துணுக்காகத்தான் விவாதிக்க முடியும்.

சட்டசபையிலே விவாதிப்பதற்கு சில விவகாரங்கள் இருக்கின்றன; பாராளுமன்றத்திலே விவாதிப்பதற்கு சில விவகாரங்கள் இருக்கின்றன; பத்திரிகைகளிலே விவாதிப்பதற்கு சில விவகாரங்கள் இருக்கின்றன; வேறு நாடகங்களிலே விவாதிப்பதற்கு சில விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் பொறுப்பானவர்கள். நாட்டவர்களுக்கு, 4½ கோடி மக்களுக்கு முதலமைச்சர் பொறுப்பானவர் என்ற முறையிலே இந்த நிலைமைகளை விளக்குவதற்கு நீங்கள் அந்த அதிகாரத்தை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டாம்—நீங்களாக முன்வருவதுதான் அந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிசாரம் தருமே தவிர, இந்தப் பிரச்சினையை இன்னும் முற்றவிடுகிற நிலைதான் இன்று இருக்கிறது என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீங்களெல்லாம் பதவியிலிருந்து நான்கே கோடி விட வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு நாங்களில்லை. நீங்கள் இருப்பதாலே என்ன பொறுமை எங்களுக்கு வந்து விடப்போகிறது? என்ன நிலைமை வந்துவிடப் போகிறது? யார்மீது, என்ன மாதிரியான தனியான விரோதம் எங்களுக்கு? நான் மக்களை சந்தித்து வருகிறேன், கடந்த சட்டசபைக்குப் பிறகு, எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஏறக்குறைய 40 இலட்சம் மக்களை சந்தித்துவிட்டபிறகு சொல்கிறேன், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய மனநிலைமை இன்றைக்கு உங்கள் பக்கம் இல்லை.....

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்காருடைய அதிகாரத்தைப்பற்றி நீங்கள் சொன்னீர்கள். இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தான் கட்டுப்படவேண்டும், விசாரிப்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது, சகல வலிவும் இருக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். நீங்கள் இந்த அமைச்சரவையிலே இருக்கிறபொழுது, முதலமைச்சர் அண்ணா தலைமையிலே இருக்கிற பொழுது, இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டு ஒரு குழு நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்த பொழுது அந்தக் கருத்தை இந்த அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அண்ணாவின் தலைமையிலே உள்ள அரசு, எதிர்த்து, அந்தக் கருத்து ஏற்கத் தகாது என்று தீர்மானித்திருக்கிறதே, அந்தத் தீர்மானத்திலே நீங்களும் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறீர்களே, அது என்னவாயிற்று?

1973 ஆகஸ்ட் 14]

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அதையேதான் நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறேன். **பதியழகன்** கையெழுத்துப் போட்டார் என்பதனாலே என்ன சொல்கிறீர்கள்? அது என்னவாயிற்று என்கிறீர்கள்? மதியழகன் கையெழுத்து போட்டாரா, இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சனை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தலைமையிலே உள்ள மந்திரிசபை குற்றச்சாட்டுகளைச் சந்திக்கத் தயாரா, இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி. இன்றைக்குக் கூட அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். இவர் என்னுடைய வாதங்களைக் கவனிக்கவில்லை. அந்த அம்மாவே வேண்டாம், நீங்களாகவே ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியைப் போட்டு, விசாரணைக் குழு அமையுங்களேன். இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒரு அருமையான வாய்ப்பு. தவறான குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று கூறுகிறீர்களே, இதை நீங்கள் செய்தீர்களானால், உங்களைப்பற்றி நிரூபித்தீர்களானால், இந்த ஆட்சியை விட்டுக்கூட நீங்கள் போக வேண்டியதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதத்தினுடைய சாராம்சம்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மதி அவர்கள்.....

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : அதுதான் என்னுடைய வாதமே தவிர, நான் இன்னும் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், நீங்கள்தான் போடுங்களேன்.....

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : இந்தத் தீர்மானம் ஒரு அருமையான வாய்ப்பு. முதலிலே உங்களுடைய பேச்சுத் தொடக்கம், இந்த சட்டமன்றம், அமைச்சரவை, மத்திய சர்க்காருக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது, என்பது. இப்பொழுது அந்த அம்மையாரை விட்டு விடுங்கள், நீங்களாவது நீதி விசாரணைக்கு உட்படுங்கள், என்பது. அதற்கு இதுவே பொருத்தமான தீர்மானம். இப்பொழுதே ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த சபைதான் உரிமை பெற்றிருக்கிறது என்று நீங்கள் சொன்னால், பிறகு, வேண்டுமானால், விசாரணைக் குழுவை அமைப்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதிகாரங்கள் குறித்து உங்களுடைய ஆசனத்திலே இருந்துகூட, இந்த சபைதான் 'சாவரின்' என்று டிக்களேர் பண்ணியிருக்கிறேன். இந்த சட்டமன்றத்திற்குள், அதிகார வரம்புக்குள் 'சாவரின்'. It is sovereign. But it is under the Constitution. அதைப் பற்றி இவர்களைவிட அதிகமாக வாதாடுவன் நான்.

மத்திய அரசினுடைய கொள்கைகள், இன்றைக்கும் முரணானவை, ரொம்பவும் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடியவை என்பதிலே எங்களுக்கெல்லாம் இரண்டுவிதமான அபிப்பிராயம் கிடையாது. நீங்களாவது செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறீர்களே என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு உடன்பாடாக இருந்திருக்கலாம்- கையெழுத்து போட்டிருக்கலாம். நீங்களே செய்யலாமே. என்னுடைய கேள்வி நீங்கள் ஏன் 'பேஸ்' பண்ணவில்லை என்பது.

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

நான் முடித்துவிடுகிறேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். மக்களுக்கு இவர்கள்மீது நம்பிக்கை வேண்டும். நம்பிக்கை இல்லாத அரசு இருக்கக்கூடாது. எங்களுக்கு 5 வருடம் குத்தகை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இதை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்கள் முன்வரவில்லையென்றால், அது பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்தும். அது எப்படி வரும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. சொன்னால், அவர் சொல்கிறார் என்று கருதக்கூடாது. மக்கள்தான் எஜமானர்கள், அவர்களுடைய சிருஷ்டிதான் சட்டசபை: பிரளயங்களை, புரட்சிகளை, அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. அது அறிவிப்பு கொடுத்தவிட்டு வராது. அழைப்பு கொடுத்து, அறிவிப்பு கொடுத்துவிட்டு, பத்திரிகையிலே அழைப்பு கொடுத்துவிட்டு, எப்பொழுது வரும், யார் மூலமாக வரும், எப்படி வரும் என்று சொல்ல முடியாது. தெளிவாக, திடீரென்று, தலைகீழான மாறுதல், நிலைமைகள், வேகமாக எங்கிருந்தோ வரும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னை விரட்டிச் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானம் வாபஸ்பெற வேண்டிய ஒன்று. இத்தீர்மானத்தினால் இம்மாமன்றத்திற்குக் கூட பெருமை அல்ல. இத்தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றுகின்ற தன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது கூட, வெளி உலகம் நம்மை விமர்சிக்க வேண்டிய ஒரு நிலைக்கு வழி ஏற்படுத்தும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை முழு வலுவோடு கண்டிக்கிறேன் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஏதோ தலைகீழாக வரும், புரட்சி வரும் என்று ஏதேதோ சொன்னார்கள். தலைகீழாக வந்தாலும் சரி, தலை நிமிர்ந்து வந்தாலும் சரி, அதையெல்லாம் சந்திக்கத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வன்மையாக எதிர்த்தேன்.

இன்றைக்கு அவையின் முன்னாலே இருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் தனியாக தமிழ்நாடு என்று இயங்குகிற ஒரு அங்கமாக இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாக நான் அஞ்சுகிறேன். தமிழ்நாடு என்பது இந்தியாவின் ஒரு பகுதியே அல்லாமல் தனியாக இயங்கக்கூடிய ஒரு அங்கம் அல்ல. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள விதிமுறைகளின்படி அமைக்கப்பட்டு இயங்குவதுதான் தமிழ்நாடு அரசாங்கமும் சரி, இந்தச் சட்டப்பேரவையும் சரி. ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இந்த அவையும் இந்த அமைச்சரவையும் இயங்க வேண்டுமென்பது முறையானது.

ஆனால் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தின் உள்ளே புகுந்து, அரசியல் சட்டப்படியே தமிழ்நாட்டிற்கு, இந்தச் சட்டப்பேரவைக்கு முழு சுதந்திரம் உண்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிறார்கள். மாநில அரசாங்கத்தினுடைய காரியங்களை செயல்படுத்துவதற்கு. மாநில அரசுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த மாநில அரசுக்கு முழு சுதந்திரம் உண்டு என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் கிடையாது. இந்தச் சட்டப் பேரவையும், அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தனக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிமையும் பொறுப்பும் இந்தச் சட்டப் பேரவைக்கு உண்டு.

ஆனால், இந்தச் சட்டப் பேரவை அரசியல் சட்டமே சரியானதல்ல என்று சொல்வதற்கோ அல்லது தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதற்கோ அதிகாரம் படைத்ததல்ல. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றம் என்பதும் மத்திய அரசு என்பதும் தமிழகத்தை விட்டு தனியாக இயங்குகின்ற ஒன்று என்ற கருத்து இன்றைக்கு ஆட்சி நடத்தக்கூடியவர்கள் மனதிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் யாவரும் நாடு பூராவிலும் பரவலாக எல்லா மக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அவைதான் பாராளுமன்றம் ஆகும். இந்த அவையிலே தமிழ்நாடு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். ஆகவே பாராளுமன்றம் என்பது தமிழகம் அல்லாத தனியாக உள்ள ஒரு அங்கம் என்று சொல்வது தவறானதாகும்.

அரசியல் சட்ட கர்த்தாக்கள் இதைப் பற்றிப் பூராவாக ஆராய்ந்து அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே பல பேர்கள் இது முற்றும் பெரல் ஸ்ட்ரக்ச்சரா அல்லது யூனிட்டரி ஸ்ட்ரக்ச்சரா என்ற கேள்வியை எழுப்புவார்கள். மாநில அரசுகள் தனியாக இயங்குவதற்கான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் மத்திய அரசு தேவைப்பட்டபோது அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மத்தியிலே இருக்கிற அரசாங்கம் பல்மானதாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே, நாடு சுதந்திரம் பெற்றபொழுது இருக்கிற நிலையிலும், பின்னாலே வரக்கூடிய நிலைகளையும் கருத்தில்கொண்டும், முழுவதும் பெரல் ஸ்ட்ரக்ச்சராக வைத்தால் அதனுடைய பின்விளைவுகள் எப்படியிருக்குமோ என்று அஞ்சி அதைப் பின்னால் வருகின்ற தலைமுறையினருக்கு விட்டுவிட்டு மத்திய சர்க்கார் பலம் மிக்கதாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலே தான் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு நம் முன்னாலே இருக்கிற பிரச்சனை, மாநில அரசு செய்கிற தவறுகளை மத்திய அரசு தலையிட்டு விசாரிக்கமுடியுமா, அதிலே தலையிட முடியுமா என்பதுதான் பிரச்சனை. இதற்கு முடிவு சொல்வதற்கு முன்னாலே, ஒவ்வொருவருக்கும் பல்வேறு கருத்துக்கள் இருக்கலாம். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற உறுப்பினர் திரு. லத்திப் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அந்த அதிகாரம் கிடையாது என்று வாதிட்டு இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் கிளப்பிவிட்ட வாதம்தான் அது

350 அரசியலமைப்புக்கு முரணாக, அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளைக் கண்டித்தல்

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

கமிஷன் ஆப் என்சூயரி ஆக்ட் நிறைவேற்றப்பட்டபோது, நிறைவேற்றிய பிறகு என்ன நடைமுறையிலே இருந்தவந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற அரசுகள் தவறு செய்தால் அதை விசாரிப்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதுதான். இதற்கு முன்னாலே பல மாநிலங்களிலே அப்படிப்பட்ட விசாரணை செய்யப்பட்டிருப்பது ஒரு முன் உதாரணமாக இருக்கிறது.

நம் முன்னாலே இருக்கின்ற பிரச்சனை என்னவென்றால் மாநில அரசு மீது குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டால் அவற்றை விசாரிப்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டா என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்படுகிறபோது மாநில அரசே விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்திருக்குமானால் மத்திய அரசாங்கம் தலையிட அதிகாரம் கிடையாது. மாநில அரசாங்கம் அப்படிச் செய்யாத நிலையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் உண்டா என்பதுதான் பிரச்சனை. பொதுவாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். மாநில அரசுகள் தங்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் வந்தால், விசாரணை வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு முடிவுகாண்பது எப்படி? மாநில அரசு குற்றச்சாட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றில் உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை விசாரிப்பதற்கு கமிஷன் ஆப் என்சூயரி ஆக்டின் கீழ் ஏற்பாடு செய்யாமல் அது தேவையில்லை என்று சொல்லி குற்றச்சாட்டுகளை உதாசினம் செய்கிறபோது இருக்கிற ஒரே வழி மத்திய அரசிடத்திலே முறையிடு செய்வதுதான்.

இந்த நிலையில் குற்றச்சாட்டுகளிலே உண்மை இருக்கும், பிரைமா பேலி கேஸ் இருக்கும் என்று மத்திய அரசு கருதினால் விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கு அதற்கு உரிமை உண்டு. அதுதான் பழக்கத்திலும் வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை கான்ஸ்டிடியூஷன்படி. ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் ஒரு மாநிலத்தை ஆள்கின்ற அரசு என்ன செய்தாலும் இந்தச் சபைதான் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற நிலைமை இருக்குமானால், மெஜாரிட்டி, அதிகப்படியான உறுப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆண்டுகொண்டிருக்கின்ற கட்சி, எதிர்க்கட்சிகள் என்ன சொன்னாலும் கவலைப்படாமல் நடத்திக் கொண்டுபோகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் நாட்டிலே அமைதியான நிலைமை இருக்குமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இருக்கிற ஒரே வழி அரசாங்கத்தை எதிர்த்து பெரும் கிளர்ச்சியெய்து மக்களின் எண்ணத்தைத் திட்டுவதுதான். அப்படிச் செய்து அரசாங்கத்தைப் பணியவைக்கக்கூடிய நிலைமையை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தினால், அரசியல்வாதிகள் கன்ஸ்ட்ரிக்டிவ் ஆக காரியங்களைச் செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றியே ஒருவருக்கொருவர் வாதிட்டுக்கொண்டு பெரும் கிளர்ச்சிகளையும் போராட்டங்களையும் நடத்தி அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற முறையிலே நாட்டிலே ஒரு கொந்தளிப்பான நிலையும், நிம்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மதியற்ற நிலையும், கிளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் வரும். அதைக் கருத்தில்கொண்டு, அரசியல் சட்டத்திலே இம்மாதிரி மத்திய சர்க்கார் கமிஷன் நியமிக்கக்கூடாது என்ற தடை விதிக்கப்படவில்லை. அந்தத் தடை விதிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலையில்—மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அரசியல் சட்ட நிபுணர்கள் கருதியிருப்பார்களானால் மாநில அரசு மீது குற்றச்சாட்டுகள் வந்தால் அதைக் கவனிப்பதற்கு மாநில அரசுக்குத்தான் முழு உரிமை உண்டு என்றும், மத்திய அரசுக்கு அந்த உரிமை இல்லை என்று மதெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். அப்படி தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படாத நிலைமையிலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என்றுதான் விட்டுச்சென்றிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்படுகிறபோது அதை விசாரிக்க ஏற்பாடு மாநில அரசும் செய்யலாம், மத்திய அரசும் செய்யலாம் என்று இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலைமையை அப்படியே இருக்கவிடுவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே எழுப்பப்பட்ட புகார்களைப்பற்றிப் பேசியபொழுது பல சட்ட நிபுணர்கள் எல்லாம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசைச் சேர்ந்த வல்லுநர்களாக இருந்தாலும்கூட, தனியார்களாக இருந்தாலும்கூட பொதுவாக அவர்களுடைய கருத்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதுதான்....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: உரிமை கிடையாது என்ற கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இரண்டு விதமான கருத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த நிலையில் அரசியல் சட்டத்தை வைத்து முடிவுசெய்வதுதான் பொருத்தமாகும். முதலமைச்சர் அவர்கள்-இங்கே ஒரு தடவை குறிப்பிடுகிறபொழுது சொன்னார்கள், மாநில அரசு தவறு செய்தால் மத்திய சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்றால் மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்தால் யார் விசாரிப்பது? அவர்களை மட்டும் விசாரிக்க ஆள் இல்லையே என்று சொன்னார்கள்.

மாநில அரசு தவறு செய்யும்பொழுது அதில் மத்திய அரசு தலையிடலாம் என்று சொல்லும்பொழுது மத்திய அரசு தவறு செய்தால் என்ன செய்வது, அங்கே உள்ளவர்கள் தவறே செய்யாதவர்களா என்று கேள்வி கேட்கும் ஒரு நிலை உள்ளது. அதற்கு நாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இம்மாதிரி ஒரு சுப்ரீம் பாடி இருந்தால் அந்த நிலைக்கு மேல் நாம் போக முடியாது. உதாரணமாக, ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பு சொல்லப் பட்டால் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறோம், அப்பொழுது சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்புதான் முடிவானதே தவிர வேறு எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் போய்க்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே, மத்திய அரசு என்றால் அதற்குமேல் இன்னொரு சுப்ரீம் பாடி இருக்க முடியாது, கிடையாது.

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புக்குப் பிறகுதான் பிரதம அமைச்சரவர்கள் பாராளுமன்றத்தையே கலைத்து விட்டு மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதுதான் மக்கள் மன்றம், கடைசியிலே மக்கள் மன்றம்தான். இப்பொழுதுள்ள ஒரே வழி பாராளுமன்றம் தவறு செய்தால் அதற்குத் தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டியது மக்கள் மன்றம். ஆகவே, இந்த விசாரணை கமிஷன் தேவையில்லை என்று இந்த அரசு கருதுமேயானால் மக்கள் மன்றத்திற்குப் போவதைத் தவிர வேறு வழியே கிடையாது. ஆகவே, இருக்கும் நிலைமைகளின் படி, அரசு செவ்வனே நடைபெற வேண்டுமானால் இம்மாதிரி அமைப்பு, இம்மாதிரி அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருக்க வேண்டியதுதான் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது, தனியான ஒரு நாடாக தமிழகத்தைக் கருதிக்கொண்டு, எந்த விதமான பிடிப்பும் அற்றநிலையில் சனி அரசாக இருப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டித்து எதிர்க்கின்றேன் என்று கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். சரேந்திரன் : சபாநாயகரவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்த தீர்மானம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு மாரிமுத்து அவர்கள் பேசி விட்டார்கள். உங்கள் தலைவர் பேசியதற்குப்பிறகு நீங்கள் பேசுவது அவ்வளவு முறையாக இருக்காது. அதுதான் உங்கள் தலைவருக்கு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய மரியாதை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

THEIRU B. VENKATASWAMY: Mr. Speaker, Sir, on behalf of the Swatantra Party I oppose this Resolution. It is against the Constitution. In the preamble to the resolution it is stated "whereas irresponsible attempts are being made to bring the Council of Ministers of Tamil Nadu into disrepute by bringing in the Central Government in the form of an Enquiry Commission.....etc.". If that is the case, if you do not want Central Enquiry Commission, why should you send your reply? That is also necessary. According to the 1952 Act, I mean, the Commission of Enquiry Act, the Centre can appoint a Commission of Enquiry if it is found that there is a *prima facie* case. Why should this Government fear to face such a Commission? According to Mr. Mathialagan he is prepared to face the Commission. Why should you not face it? I do not think I can support this resolution because it is unconstitutional. There is a proverb in Telugu which says that if somebody were to say that you are so and so, why should you go on saying that you are not that so and so. Why should you bother about it?.....

1973 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாநில அரசின் மீது கூறப்படுகிற புகார்களை விசாரிப்பதற்கு மத்திய அரசு விசாரணைக் குழுக்களை அமைக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்து 1968-ஆம் ஆண்டு உள்துறை அமைச்சர் திரு. சுவான் அவர்களால் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டபொழுது, அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிடதைப்போல், இங்கு முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா அவர்கள் அப்படிப்பட்ட உரிமை நிச்சயமாக மத்திய அரசுக்கு இருக்கக்கூடாது, அது சுயாட்சித் தத்துவத்தையே பாதிக்கும் என்கின்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் அதே கருத்தை ஓரிசா சுதந்திராக்கட்சி முதலமைச்சர் திரு. சிங்தேவ் அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். அதேமாதிரி கடிதத்தை மத்திய அரசுக்கு எழுதினார்கள். அதைப்பற்றி சுதந்திராக் கட்சித் தலைவரின் அபிப்பிராயம் என்ன?

THIRU B. VENKATASWAMY : He has given his own opinion. According to the Constitution, the Central Government is all-powerful and it has the duty to protect all the States, including Tamil Nadu. On behalf of the Swatantra party, let me say that we oppose this resolution.

THIRU M. A. LATHEEF : The hon. Member was saying that this resolution was unconstitutional and so he was opposing it. But when his own party was in power in Orissa previously, the then Chief Minister had refused, under the same Constitution, to have Central Enquiry Commission. If the hon. Member Thiru Venkatasami were to say that it was the personal opinion of Orissa Chief Minister, does he mean to say that the Orissa Chief Minister has also acted unconstitutionally?

THIRU B. VENKATASWAMY : I think he has not told it.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : தலைவரவர்களே, ஃபார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் உள்ள அதிகாரங்களைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறும்பொழுது ஒரு கருத்தை மையமாக வலியுறுத்தினார்கள். சட்டமன்றத் துறை பெரும்பான்மை இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக மாநில அரசு எதையும் செய்துகொண்டே போய்க்கொண்டிருந்தால், எதிர்க்கட்சிகளின் பேச்சுக்கள் எதையும் கேட்காமல் செலுதுகொண்டே இருந்தால் நாட்டில் பெருங்கிளர்ச்சி ஏற்படும் நிலைமை வரும் என்று

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

சொன்னார்கள். அந்தப் பேச்சிலிருந்து ஒன்று தெளிவாகப் புலனாகிறது. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின்படி அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தையே அவர் தகர்த்திருக்கிறார். சட்டமன்றத்தின் பெரும் பாண்மை கருத்தை ஏற்க முடியாது என்று சொல்லும் அவர் பல் வேறு மாநிலங்களில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பது மட்டுமல்ல, பாராளுமன்றத்திலும் ஆளும் பெரும்பான்மை கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களாக இருக்கக்கூடியவர். அவர் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் பேசும் பொழுது, நாம் இன்று பேசும் பிரச்சினையானது நீண்ட நெடுங்காலத் திற்கு, சந்ததி சந்ததியாக, இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலும், மற்ற பகுதி மக்களுக்கும் நிலைநிறுத்தக்கூடிய பேச்சாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பேச வேண்டும். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்த ஆட்சிக்கு இடையூறுகளைச் செய்வதற்கு எந்தெந்த முறையில் சட்ட நுணுக்கத்தில் விளையாடலாம் என்று பேசப்படும் பேச்சாக இருந்தால் அது எதிர் காலத்தைப்பற்றி சிந்திக்காத, எதிர்காலச் சந்ததியைப் பற்றி சிந்திக்காத, நாட்டின் நன்மையைப் பற்றி சிந்திக்காத, தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மீது அக்கறை இல்லாத பேச்சாகத்தான் இருக்கும் என்று தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

நான் சட்டம் படித்தவன் அல்ல, சட்ட நிபுணனும் அல்ல. மாநில அரசுக்கு உள்ள அதிகாரங்களும், மத்திய அரசுக்கு உள்ள அதிகாரங் களும் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் சில புதிய நிலைகள் ஏற்படும்பொழுது அந்தச் சட்டமன்றத்திற்குரிய அதிகாரங்கள் தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். புதிது புதிதாக அதிகாரங்கள் வேண்டு மென்று கேட்பதில் தவறு இல்லை. மாநில சுயாட்சி என்று 'கேட்பதே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். இந்த மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் தான் பேசப்படும் பேச்சு என்பது அல்ல, அதற்கு முன்னாலேயே பேசப்பட்ட பேச்சாகும் இது. நேதாஜி சுபாஷ் பாபு அவர்கள் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 'இம்பார்ட்டன்ட் ஸ்பீச்சஸ் அண்ட் ரைட்டிங்ஸ்' என்ற புத்தகத்தை வாங்கிப்படித்தால் தெரியும். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் மாநிலங் களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறதோ அந்த அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நேதாஜி சுபாஷ் பாபு அவர்கள் கூறியிருக் கிறார்கள். அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். இந்தத் தமிழக மாநிலத்தில் எந்த நிகழ்ச்சி களுக்கும் இந்த சட்டமன்றம்தான் பொறுப்பாக இருக்க முடியுமே தவிர வேறு யாருக்கும் இருக்க முடியாது.

1973 ஆகஸ்ட் 14] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

மக்களால், பெரும்பான்மையான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது சட்டமன்றம். நம்மால், பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, சட்டமன்றம் கூறுகின்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் எங்கோ இருந்து யாரோ கடிதம் எழுதுவதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கலாம். வரப்போகிற 50 ஆண்டுகள், 100 ஆண்டுகள் யார் ஆட்சியில் இருக்கப் போகிறார்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இன்றைக்குச் சொல்லக் கூடிய கருத்து அன்றைக்குச் சரியாக இருக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எப்படிக் கூறுகிறது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை, ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அரசை, மக்களால் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி வைக்கப்பட்ட அரசை அந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாகவே, அதற்கு முன்னதாகவே கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

விசாரணைக் கமிஷன் மத்திய அரசுதான் போடவில்லை. நீங்களாவது போடக்கூடாதா என்று பேசினார்கள். யாரோ இரண்டொருவர் போய் எதையாவது எழுதிக் கொடுத்து விசாரணைக் கமிஷன் போடுவது என்றால் மற்றவர்கள் மீது புகார்கள் வரும்போது யார் விசாரணைக் கமிஷன் போடுவது? பாராளுமன்றத்தில் தவறு நடக்குமானால், மத்திய அரசில் தவறு நடக்குமானால் அதைக் கண்டிக்க, அதை அகற்ற, அதை மாற்ற எந்த இடத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? யார் விசாரணைக் கமிஷன் போடுவது?

விசாரணைக் கமிஷன் போடவேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் கொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலைத் தந்திருக்கிறார்கள். எழுத்து மூலமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலுக்கான பதிலை இவ்வளவு விளக்கமாகச் சட்டமன்றத்தில் வைத்தது போல் இதுவரை எந்த முதலமைச்சரும் செய்ததில்லை. அப்படி எழுத்து மூலமாகப் பதிலைக் கொடுத்ததன் மூலம் இந்திய சரித்திரத்திலேயே ஒரு சரித்திரத்தை ஏற்படுத்திய ஒரே முதலமைச்சர் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர்தான்.

புகார்களை யார்மீதும் எவர் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். புகார் கூறினால் அது நியாயமான புகார்களாக இருந்து அந்தப் புகார்களுக்கு எந்தவிதமான பதிலையும் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்குமானால் நீங்கள் சொல்லுவதெல்லாம் சரியாக இருக்குமென்று சொல்லலாம். புரட்சிகள் கிளம்பும், பூகம்பம் வெடிக்கும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். எதற்காக வெடிக்கப் போகிறது? இந்த மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்களைத் தரவேண்டும் என்பது பற்றி வரையறுத்துக்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

கோருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தமிழ் மாநிலத்தின் நலனை வைத்துக் கேட்கின்ற நிலையில், எதிரகாலச் சந்ததியின் நலனை அடிப்படையில் வைத்துக் கேட்கின்ற நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, மன்றத்தின் முன்பாக இருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே, டில்லியில் கொண்டு போய் ஊழல் பட்டியலைக் கொடுத்து, மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று கோரிய பிரச்சினையின்மீது இந்தத் தீர்மானம் எழுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிப்பதன் மூலமாக மாநில அரசுகளுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் இருக்கக்கூடிய அதிகாரம் எந்த அளவுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது அல்லது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தி இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையில் விவாதிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை இந்தத் தீர்மானம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இந்திய ஒருமைப்பாடு வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் எந்தத் தரப்பிலும் இருக்கமாட்டார்கள். இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் கண் எனப் பாதுகாக்க வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்றோ, பரிபூரண சுயேச்சை வேண்டுமென்றோ கோருபவர்கள்கூட இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஊனம் வினைவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் கேட்கிறார்கள் என்று நோக்கம் கற்பிக்க முடியாது.

அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் சுதந்திரப் பேரரட்ட வீரர்களின் கையில் அதிகாரத்தைப் பரிமாற்றம் செய்து கொடுத்துவிட்ட பிறகு அரசியல் நிர்ணய சபையை ஏற்படுத்தி வருங்கால இந்தியா எந்த அளவுக்கு இருக்கும், உரிமைகள் எப்படிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், மாநில, மத்திய அரசு அதிகாரங்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கற்பனை செய்து பார்த்துத்தான் அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். இப்போது மாறுபாடான சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டால், எந்த அளவுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்பதைப் பற்றி யோசிக்க மக்களுக்கு உரிமை உண்டு, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகளுக்கு உரிமை உண்டு என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நான் இதைச் சொல்லும்போது இதுவரை 25 அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் வந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தங்கள் வந்த காரணத்தாலேயே அதை இயற்றியவர்கள் முட்டாள்கள் என்று கூற முடியாது. மிகச் சிறந்தவர்கள் அதை இயற்றியிருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் நன்மையைக் கருதி சில மாற்றங்களைச் செய்துதான் தீரவேண்டும்.

இதையெல்லாம் மனத்திலே வைத்துக் கொண்டு அன்றைக்கே நான் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை டில்லிக்குக் கொண்டு சென்றது 'ராங் டாக்டிக்ஸ்'

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு அதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் முன் குற்றப் பட்டியலை வைத்து இந்தச் சட்ட மன்றத்திலும், மக்கள் மன்றத்திலும் விவாதித்திருந்தால், ஏற்படக் கூடிய பலன் நல்ல பலனாக இருக்கும். இப்போது வெறும் குழப்பந்தான் மிச்சம். ஆகவே, அது ராங் டாக்டிக்ஸ்-தவறான நடைமுறை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒற்றுமையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. ஒற்றுமையைக் காப்பாற்றிட பிரச்சினை ஆரம்பமாகி விட்டால் அதற்கு முடிவு காண முயற்சி செய்யவேண்டும். மாநிலங்களுக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களிலே எந்த அளவுக்கு மாநில சர்க்காருடைய பூரண வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறது என்ற விஷயங்கள் எழுந்து கொண்டிருப்பது இந்த அரசில் மாத்திரமல்ல, தமிழகத்தில் மாத்திரமல்ல, பல்வேறு ராஜ்யங்களிலும் இந்தப் பிரச்சினை ஒவ்வொரு வடிவில் பகிரங்கமாக, பல்வேறு உருவங்களில் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மத்திய சர்க்கார் உணரவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால் கூட சட்டப்படி போகலாம். ஆனால், எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து பயன் இல்லாமல் போகக்கூடாது.

கம்யூனிஸ்டுகளைப் பொருத்தவரையில் சட்டமன்றத்தை ஒரு அரங்கமாகத்தான், சில பிரச்சினைகளைக் கோட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான், பிரசாரம் செய்வதற்காகத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். மக்கள் மத்தியிலும் பேசுகிறார்கள். எங்கே நியாயமாகக் குற்றம் இருக்கிறது என்று பார்க்கக் கூடிய கண்ணோட்டம் உடையவர்கள்தான் கம்யூனிஸ்டுகளாக இருப்பார்கள். மக்கள் மத்தியிலும், சட்ட மன்றத்திலும் இரண்டிலும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படி இறங்குவதன் மூலம் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரமுடியும் என்றால், அப்படி இறங்குவதில் தவறு இல்லை.

அந்தப் புகார்ப் பட்டியலைப் பற்றி அனாவசியமான வாதங்கள், வேதனைக்குரிய வாதங்கள் எல்லாம் வரும்போது எந்த அளவுக்குச் சட்ட சபையின் கவுரவம், மந்திரி சபையின் கவுரவம், எதிர்க் கட்சிகளின் கவுரவம் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்றால், சரியான முறையில் இன்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் குற்றச்சாட்டுகளை வைத்து விவாதிக்கவேண்டும். இதிலே என்ன ரகசியம்? ஃபைல்கள் இருக்கின்றன, சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

மத்திய சர்க்கார் தலையிட வேண்டும், தலையிடக்கூடாது என்ற சர்ச்சையும், மாநில-மத்திய சர்க்கார் அதிகாரங்களைப் பற்றிய சர்ச்சையும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கான்ஸ்டிடியூஷன்படி இந்திய ஒருமைப்பாட்டை கண் எனப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதிலே இருவேறு

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

கருத்துக்கள் இல்லை. இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் இந்தச் சர்ச்சைகளைப் பற்றியெல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனித்து சரியான முறையில் இதைக் கையாளவேண்டும். இது மிக நுட்பமான பிரச்சினை. மத்திய சர்க்காரும் இந்திய ஒற்றுமையை உடைக்க முடியும், மாநில சர்க்காரும் உடைக்க முடியும். இருவருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது.

மாநில அரசுகள் பரிபூர்ண அரசுகளாக வளர்வதற்கு எந்தெந்த அங்கங்கள் தேவை என்று ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கவேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், வேண்டுமென்றால் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து இந்நிலையைத் தீர்க்க ஒரு ஆரம்பமாக இந்தச் சர்ச்சை கிளப்பப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறேன்.

சட்டப்படி அரசுகளுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் செய்கிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு பிரச்சினை. இந்தத் தீர்மானம் அவ்வளவு தூரம் அவசியம் என்று நான் கருதவில்லை. பலவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைக் கூட தட்டி விடக்கூடிய ஒரு போக்கை இதில் பார்க்க முடிகிறது. மத்திய அரசு-மாநில அரசு அதிகாரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அது குறித்து புனர்பரிசீலனை செய்யவேண்டிய ஒரு கட்டம் வந்துவிட்டது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

மிகுந்த அளவிற்கு நாசூக்காக, இந்திய நாட்டின் ஒன்றுமேக்கு ஊறு விளைவிக்காத விதத்தில் காரியங்களைச் செய்யும் கடமையில் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் பொறுப்புண்டு. மத்திய அரசு எதேச்சாதி காரமான முறையில் போனால், ஏகபோகமாக எல்லா அரசுகளையும் ஆளுகிறோம் என்ற போக்கில் எதேச்சாதிகாரமாகப் போனால் ஆபத்தை அவர்களே ஏற்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் செயல்பட, எல்லா அரசுகளின் குறைகளையும் கேட்கக்கூடிய அளவில் எந்தெந்த அளவிற்கு மாற்றங்களைச் செய்வது என்பது பற்றி சிந்தித்து, எப்படி ஒருமைப்பாட்டை யதார்த்தத்தில் ஆக்கமுடியும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில் இருந்த நிலையும் இப்போதிருக்கிற நிலையும் வேறு. இன்று பட்டினி, பஞ்சம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இவை எல்லாம் கோர ரூபத்தில் இருக்கின்றன. அதோடு ஒருமைப்பாடும் சம்பந்தப்பட்டதாகும். இவை வக்கீல்கள் கூடித் தீர்க்கும் பிரச்சினைகள் அல்ல. இது ஒரு யதார்த்தமான பிரச்சினை. இப்போதுள்ள சூழ்நிலை களுக்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் யாவை என்பதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

இத்தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது அல்லது ஒற்றுமை பற்றிப் பேசும்போது அல்லது அரசியலமைப்புச் சட்டம் பற்றிப் பேசும்போது வெறும் வக்கீல்களின் வாதமாக இல்லாமல் யதார்த்த நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், கள்ளப்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பணம் போன்ற பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஊழல்களுக்குக் காரணமே இன்று நாட்டிலுள்ள நிலைமைதான் காரணம். யோக்கியர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாளை எவ்வளவு தூரம் யோக்கியன் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மனிதத் தன்மையற்ற நிலை வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. நம் நாட்டின் தார்மீகத்திற்கே ஒரு சோதனை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை நீடித்தால் நம் ஒருமைப்பாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, நம் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கே ஆபத்தாகும்.

தேச ஒருமைப்பாடுபற்றி, மத்திய அரசு-மாநில அரசுகள் உறவுபற்றி பேசுவதே பாவம் என்று நினைக்கிறார்கள், அது தவறு. எல்லா அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசுதான் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அதில் தலையிடக்கூடாது என்று சொல்வது ஆபத்து. பொதுவாக, பிரச்சினை அம்பலத்திற்கு வந்து விட்டது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்று சபைக்கு வந்திருக்கிறது, நாளை மக்கள் மன்றத்திற்கு வரப்போகிறது. இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்கும் கண்ணோட்டத்துடன் பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின் வடிவத்தைப் பற்றி எங்கள் கட்சி சார்பில் முன்பு பல்வேறு ஆட்சேபணைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். இதில், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிற நுணுக்கங்களைப் பற்றி ஆராய்வது பொருத்தமல்ல என்றிருந்தாலும் ஒரு சில ஷரத்துக்களைப் பற்றிக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்துள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 164 (2)-ன் கீழ் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கவுன்ஸில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற தலைப்பில் நம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு சில பகுதிகளை இந்த மன்றத்தில் கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். 163-வது ஷரத்து கவுன்ஸில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று விளக்கிக் கூறுகிறது.

163 (1) : There shall be a Council of Ministers with the Chief Minister at the head to aid and advise the Governor in the exercise of his functions except in so far as he is by or under this Constitution required to exercise his functions or any of them in his discretion.

டிஸ்க்ரீஷனரி பவர்ஸ் தவிர மற்றபடி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவர்னரோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த ஷரத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

360 அரசியலமைப்புக்கு முரணாக, அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளைக் கண்டித்தல்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

அதுமட்டுமல்ல. மந்திரிசபை எப்படி இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன என்பதைப் பற்றி 164 (2)-ல் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு விசாரணைக் குழு நிறுவுவதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இடமில்லை. சட்டம் அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை என்று வாதிடுவது பொருத்தமல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக இன்றிருக்கிற கமிஷன் ஆப் என்கொயரி ஆக்டைப் பொறுத்தவரையில் அது செல்லுபடியாகுமா, ஆகாதா என்று கூட இதுபற்றி கோர்ட்களில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் மத்திய ஆட்சியின் சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பெற்று அந்தச் சட்டம் இன்று அமல் நடத்தப்பட்டு விசாரணைக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது பற்றி இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் கட்சி சார்பாக நான் கூறுகிறேன். மத்திய அரசுக்கு கமிஷன் ஆப் என்கொயரி ஆக்ட்டின்படி விசாரணை நடத்துவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று நான் பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். அதற்கு ஒருவேளை அரசிலமைப்புச் சட்ட வல்லுனர்கள் மாறுபட்ட கருத்து கூறக்கூடும். நான் இன்னும் கூறுவேன். நம் அரசிலமைப்புச் சட்டத்தில் என்னென்ன முக்கியமான ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கணிததரப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அரசிலமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு சில ஷரத்துக்கள் எப்படி அமைந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

சாதாரணமாக, 152, 156 ஷரத்துக்களைப் படித்துப் பார்ப்பது பொருத்தமாகயிருக்கும் என்றே நான் கருதுகிறேன். 352-வது ஷரத்தில் எமர்ஜன்ஸி வந்தால் என்ன முறையில் நடக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். 352-ல் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது:—

352. (1) If the President is satisfied that a grave emergency exists whereby the security of India or of any part of the territory thereof is threatened by war or external aggression or internal disturbance, he may, by Proclamation, make a declaration to that effect.

அது எமர்ஜன்ஸி பவர்ஸ். உள்நாட்டுக் கலகமோ அல்லது வெளி நாட்டிலிருந்து படை எடுத்தாலோ பிரசிடென்ட்டுக்கு விசேஷ அதிகாரங்கள் வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றன. உள்நாட்டுக் கலகம் ஏற்பட்டால் மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு உதவி புரியவேண்டும் என்று 355-வது ஷரத்தில் இருக்கிறது.

355. It shall be the duty of the Union to protect every State against aggression.....என்று ஒரு ஷரத்து அரசிலமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிறது.

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி இந்த நாட்டின் நிர்வாகம் ஆபத்தான நிலையில் இருந்தால், ஜனாதிபதிக்கு அந்த அதிகாரங்களை ஏற்று நடத்துவதற்கு உரிமை 356 பிரிவிலே வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதையும் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறேன்.

(1) : If the President on receipt of a Report from the Governor * * * of a State or otherwise, is satisfied that a situation has arisen in which the Government of the State cannot be carried on in accordance with the provisions of this Constitution, the President may by Proclamation —

(a) assume to himself all or any of the functions of the Government of the State and all or any of the powers vested in or exercisable by the Governor * * * or any body or authority in the State other than the Legislature of the State.....
என்று அந்த அதிகாரத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறது. இந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, அதிலும் சமஷ்டி சர்க்காருக்கு உட்பட்டேத்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாம் தெளிவான எண்ணத்தோடு இருக்கவேண்டும். நான் அரசியல் சட்டம் முக்கியமா, அல்லது மக்களின் கையில் சாவர்னிட் இருக்கிறதா என்ற பிரச்சினைக்குச் செல்லாமல், என்னைக் கேட்டால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தான் இப்போது சுப்ரீம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. சுப்ரீம் என்று சொன்னால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. மக்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று வாதிட விரும்பவில்லை. இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, இந்தத் தீர்மானமானது இந்தச் சூழ்நிலையில் தேவையற்றது என்ற கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இங்கே ஊழல் புகார் பற்றி பல விவாதங்கள் நடைபெற்றது. ஊழல் பட்டியலையும், அதற்கான ரிப்பீன் பட்டியலையும் வைத்தார்கள். ஆனால் அதற்கு பிற்பட்டு இரண்டாவது பட்டியலைக் கொடுத்து. அதற்கும் மாநில அரசாங்கத்திலிருந்து ரிப்பீன் கொடுத்ததாகவும் கேள்விப்பட்டோம். அதை வைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் கிளப்பினோம். ஆனால் இதிகாறும் அந்த இரண்டாவது ரிப்பீன் கிடைக்கவில்லை. இந்த மன்றம் சுப்ரீம் என்று கருதினால், நிச்சயமாக இதிலே சொல்லியிருக்கும் கருத்துக்களை, இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் எங்களுக்கும் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, முதலில் ஒரு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை குடியரசுத் தலைவரிடத்தில் கொடுத்தார்கள். கொடுத்தபிறகு அதற்கான விளக்கத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பாக நாங்கள் பிரதமருக்கு அனுப்பியிருந்தோம். அவைகளை இந்த அவையில் வைக்க முடியுமா என்று எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் உள்ள திரு. பொன்னப்ப நாடார் போன்றவர்கள் கேட்டார்கள். அப்போது பிரதமர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்து இருப்பதை இங்கே வைக்க இயலுமா என்று சந்தேகம் வந்தது. அதற்கிடையில் அந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுபோய் கொடுத்தவர்கள், பத்திரிகைக்கு அந்தக் குற்றச்சாட்டுக் களைக் கொடுத்து விட்டார்கள். சில பத்திரிகைகள் வெளியிட்டன. நாங்கள் பத்திரிகைகள் வெளியிட்டதால், குற்றச்சாட்டுகளை எல்லா பத்திரிகைகளும் வெளியிடுவாவிட்டாலும், பத்திரிகைகளுக்குப் போய் சேர்ந்துவிட்டதால், நாங்களும் பகிரங்கமாக அவர்கள் கிளப்பிய குற்றச் சாட்டுக்கள், அதற்கான பதில்கள் ஆகியவற்றை அரசாங்கத்தின் சார்பில் வைக்க நேர்ந்தது. இப்போது பதிலுக்குப் பதில் என்று அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அதை அவர்கள் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுக்கவில்லை. இந்த மன்றத்திலும் அது குறித்துப் பேசவில்லை. இருந்தபோதிலும் எந்த நேரத்திலும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வைக்கும் வகையில் அவர்கள் கிளப்பிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கான பதிலுக்குப் பதில், அந்தப் பதிலுக்கு அரசின் சார்பில் அனுப்பியுள்ள பதிலும் அச்சாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அநேகமாக பைண்டிங் வேலை முடிந்துவிடும் இன்று என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்று முடிந்தால் கொடுக்கிறோம். அல்லது அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தொடரில் வைக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்பதால் தான் அதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும், அதிலே என்ன இருக்கிறது என்று எப்படி தமிழகமே உற்று கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறதோ, அதேபோல் அவர்களோடு தொடர்புகொண்டிருக்கும் நாங்களும் இந்த முக்கியமான விஷயம் குறித்துத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இந்த விசாரணைக் கமிஷன் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கம் விசாரணை நடத்த வேண்டும். இங்கே மட்டுமல்ல, எங்கே ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கேயெல்லாம் விசாரணை நடத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

ஹரியானா மாநிலத்தில் நடைபெற்ற விசாரணை பற்றியும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அதைக் கொடுத்தார்கள். இதுகாறும் விசாரணை நடக்கவில்லை. ஒருவேளை அது 'கோல்ட் ஸ்டோரேஜில்' இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதுமாதிரி குற்றம் சொன்னால் நிரூபித்து,

1973 ஆகஸ்ட் 14] ||திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார்]

சொல்வதற்கு இந்த மாதிரியான விசாரணைக் கமிஷன் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும், பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு வேளை இதைச் சந்திப்பதில் பல கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் இருக்கலாம். அதைச் சந்திப்பதற்கு அரசாங்கமும், கொடுத்தவர்களும் தயாராக இருப்பதால், அப்படிச் கூறியிருப்பதால், அந்த விசாரணை நடத்துவதில் எந்தவிதமான சணக்கமும் தேவையில்லை என்ற கருத்தை நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வேறு 'அபிமினிஸ்டிரேடிவ் டைரக்ஷன்' கொடுக்க முடியுமா என்று பார்த்தால், நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில காரியங்களுக்காக 'டைரக்ஷன்' கொடுக்க முடியும் என்ற ஷரத்தும் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குப் பார்த்தால் 256, 257 ஷரத்துக்களில் இருக்கிறது. அதிலே என்ன கூறியிருக்கிறது என்றால்

Chapter II—Administrative Relations—General—Obligation of States and the Union.

என்று கூறி, ஜெனரல் என்ற தலைப்பில் 256-வது பிரிவில்

'The executive power of every State shall be so exercised as to ensure compliance with the laws made by Parliament and any existing laws which apply in that State, and the executive power of the Union shall extend to the giving of such directions to a State as may appear to the Government of India to be necessary for that purpose.'

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு சில காரியங்களில் அவர்களுக்கு 'டைரக்ஷன்' கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 256-வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அதேமாதிரி வேறு ஷரத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இருக்கும் பிரிவைப் பார்க்கிற போது, இந்த மாதிரி சட்டங்கள் நிறைவேற்றி, ஏதாவது குற்றச் சாட்டுக்கள் ஏற்பட்டால் விசாரணை செய்வதற்குப் பரிபூர்ணமாக உரிமை இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் ஒரே அமைப்பாக இருக்கவேண்டும். கட்சி வேறுபாடாக இருந்தாலும், ஆட்சியில் இருக்கும் எல்லா அரசுகளும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் முன் சமம் என்ற சூழ்நிலையில் அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் தருவி ஆராய்ந்து பார்ப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டு வந்தபோது பக்ஷி குஷாம் மொகமது பேரில் விசாரணை செய்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக தீர்ப்புகளும் வந்திருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நாம் மறுபடியும் விரிவாக எடுத்துக்கூறத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 ஆகஸ்ட் 14]

இந்தத் தீர்மானத்தில் போட்டிருக்கிற வாசகங்கள் அவ்வளவு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் இல்லை. இதிலே பல விதமான வேறுபாடுகள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்பான வாசகங்கள் தொனிக்கிறது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதிலே பெரல் டெமாக்கரிசிக்குப் புறம்பாக இருக்கிறது. பொறுப்பற்றத் தன்மை இருக்கிறது என்ற தொனி இந்தத் தீர்மானத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இந்தத் தீர்மானம் தேவையற்றது. இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் வாதிடவேண்டிய தேவையில்லை. மத்திய ஆட்சிக்கும், மாநில ஆட்சிக்கும் இருக்கும் வேற்றுமையை அது மிகைப்படுத்துவதாகும். அவர்களிடத்திலே இருக்கும் சுமுகமான உறவைத் தகர்க்கும் தீர்மானமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசும் மாநில அரசும் என்ன முறையில் இருக்கவேண்டுமென்று ராஜமன்றார் கமிட்டி ரிப்போர்ட் வெளியிட்டு இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையின் மீது விவாதம் இது காரும் நடத்தப்படவில்லை. மத்திய மாநில உறவு என்ன முறையில் இருக்கவேண்டுமென்று, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் கேட்டால் நான் சொல்வேன். இப்போது மத்திய மாநில உறவு, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் என்று சொல்வது போன்றவை சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. இந்தியா பூராவிலும் இருக்கிற முதலமைச்சர்கள் ஒன்று கூடி, மத்திய அரசாங்கமும் அதிலே இருந்து பிரச்சினையை விவாதித்து, என்ன சட்ட திருத்தங்கள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் வேண்டுமோ, அதைச் செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் வாதிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாம் தனித் தமிழகம் என்று வாதம் கிளப்பினால் அது ஒரு வேளை இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படும். தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற வாதத்திற்கு எப்படிப் பல பிரச்சனைகள் வந்திருக்கிறதோ அதே மாதிரிப் பிரச்சனைகள் கிளம்பிவிடலாம். ஆதலால் அந்த மாதிரியான சட்டப்பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதிலே நாம் ஜாக்கிரதையாக, நிதானத்தோடு காரியம் ஆற்ற வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள் இதை வலியுறுத்தமாட்டார்கள். இதை வாபஸ் வாங்கிவிடுவார்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது பெரும் இடையூறுகி விடும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதோடு எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானம் மிக முக்கியமான தீர்மானமாகும். இந்திய ஆட்சி முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பின்னாலே ஒரு பெரிய சரித்திரம் உருவாகி வருகிறது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் விளக்கம் இந்தத் தீர்மானத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. இதற்குப் பொதுவாக, நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இப்படி ஒரு நிலையைக்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

கேட்க முடியுமா என்ற கள்வி இங்கே எழுப்பப்பட்டது. இன்றைக்கு அரசியல் நிர்ணய சபையில் எடுத்த முடிவுகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையில் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை உருவாக்கியது. ஆனால், அதற்குப் பின்னாலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இந்த நாட்டினுடைய அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு, சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு மாநிலங்களுடைய உரிமைகளைப் பறிக்காத முறையிலே பல்வேறு மொழிகள் பேசுகின்ற சமுதாயத்திற்கு உரிமை வழங்குகிற முறையிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் எந்த வகையிலும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது அல்ல என்பதை நான் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்ட மன்றத்திற்கும் என்ன பொறுப்பு, என்ன அதிகாரம் இவைகள் தெளிவாக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்திலுள்ள உட்பொருளாகும். அண்மையில் ஏற்பட்ட சில நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக இந்தக் கொள்கைக்கு ஒரு தனி முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு, இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதிலே உள்ள ஒரு முக்கியத்துவத்தை நாம் நன்றாகப் புரிந்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பிரச்சினை, அது கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்பா, பெடரல் கான்ஸ்டிடியூஷனா, பிரிந்து போகக்கூடிய உரிமை உள்ள கான்பெடரேட் கான்ஸ்டிடியூஷனா அல்லது குவாவாசி பெடரேஷனா அல்லது யூனிடரி கான்ஸ்டிடியூஷனா என்று அரசியல் நிபுணர்களே பல்வேறு கருத்துக்களை இதுவரைக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் முடிந்த முடிவை யாரும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, இந்த வாதம் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த நாட்டுக்குக் கூட்டாட்சித் தத்துவமுறைதான் வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அது எப்படி அமைய வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து ஒரு புதிய முடிவு எடுத்து, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. அதற்கு வழிவகுக்கும் முறையில் இந்தத் தீர்மானம் பல்வேறு தரப்பினர் கருத்துக்களைத் தருவதற்கு வாய்ப்புத் தருகிறது என்று கருதுகிறேன்.

பாராளுமன்றம் இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சிக்குப் பொறுப்பானதாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற மன்றம், மத்திய அமைச்சர் அவை அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சர் அவை. இதையும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதைப்போலவே, மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு மாநில மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் இந்த மன்றத்திலே அமர்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தினுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றவர்கள் இந்த அமைச்சரவையிலே அமர்ந்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

ஆக, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு இந்தச் சட்ட மன்றம் தான் பொறுப்பு. இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் என்னென்ன அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அதற்கு மேல் செல்லவில்லை. ஏன் சட்டோபாத்தியாயவைச் சந்திக்கிறார்கள் என்று கேட்கப்பட்டது. அது அவர்களுடைய இலாக்கா, ஆகையால் சந்தித்தோம். அதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆனால் இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட, இந்த மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள்வரை நாம்தான் சுபரீம். இதுதான் ஜனநாயகத்தில் நாங்கள் மாநில அரசின் தரப்பில் விரும்புவது. அது சரியா, தவறு என்று விவாதிப்பதற்கு இந்தத் தீர்மானம் வழிவகுக்கிறது.

இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே எதையும் பேசவேண்டும், இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும், இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நடைபெறுகின்ற விவாதங்களின் அடிப்படையில் இந்த மாநில மக்கள் இந்த மாநில அரசை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது அல்லது எப்படி மாற்றுவது என்பதை முடிவுகட்டவேண்டும். இதுதான் ஜனநாயகத்தின் அம்சம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது.

அதைப்போல, மத்திய அரசுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசின்கீழ் மாநில அரசு இருக்க வேண்டும் என்றவாதத்தைநான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகஇல்லை. கூட்டாட்சித்தத்துவத்தை ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்ற வாதம் ஒரு புறம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால் மாநில அரசுக்கு என்று தனியாக ஒரு அதிகார பட்டியலைக் கொடுத்து, அந்த அதிகாரப் பட்டியலில் மத்திய அரசு குறுக்கிட முடியாது என்ற தத்துவம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கமுடியாது. மத்திய அரசுக்கும் அதைப்போல ஒரு பட்டியலைக் கொடுத்து நாம் அந்தப் பட்டியலில் கூறப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி சட்டம் கொண்டுவர முடியாது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. அதைப்போலத்தான் கன்கரெண்டு லிஸ்டு என்ற பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டு, இரண்டு அரசுகளும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம், அதிகாரத்தைச் செலுத்தலாம், என்று கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மாநில அரசுக்கு இப்படிப்பட்ட பொறுப்பு சாவரினிடி சில வகைகளில் கொடுக்கின்ற தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த முறையிலேதான் இந்தத் தீர்மானத்தை அரசின் சார்பில் நியாயம் என்று ஒத்துக்கொள்வதற்கு நான் முன்வந்திருக்கிறேன்.

இதிலே எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சனை, அப்படியென்றால் மாநில அரசு ஒரு தவறு செய்யுமானால், அமைச்சர் தவறு செய்வாரானால், அதைக் கேட்கின்ற அதிகாரம் யாருக்கு உண்டு, மத்திய அரசுக்குத்தானே என்று கேட்கப்படுகிறது? திருப்பி நாங்கள் கேட்டோம், எங்களைப்போல மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பாராளுமன்றம், அதனுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றது மத்திய அமைச்சரவை அல்லது அதன் தலைவர் பிரதம அமைச்சராக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தவறு செய்தால், அதைக் கண்டிப்பது யார், நாங்கள் கேட்போம் என்று சொன்னோம்.

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

இரண்டு பேர்களில் யாராவது ஒருவர் சுப்ரீம் என்று ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஆக அவர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்திய பிரதம அமைச்சர் தலைவர் என்று ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. கூட்டாட்சித் தத்துவத்தில் நம்பிக்கை உள்ள எந்தக் கட்சியும் டெல்லியில் இருப்பவருக்கு இணங்க, அவர்கள் தலைமையை ஏற்று நடத்திச் செல்லக் கூடிய ஒரு தத்துவத்தை ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை. அதுதான் தி. மு. க-வின் கொள்கை என்று சொன்னேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று ஆதாரம் காண்பித்தேன். இப்பொழுது இரண்டு முறையிலே இந்த அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஒரு முறை வந்தபொழுது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தானே முடிவு எடுக்காமல் அமைச்சர் அவையிலே வைக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்பட்டது. அமைச்சரவையில் இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். மாநில அமைச்சர்கள், மாநில முதலமைச்சர்கள்பற்றி விசாரணைக்கு ஒரு தனி நீதிமன்றம் அமைக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தைப் பற்றி பரிசீலிக்கும் பொழுது நாங்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அமைச்சரவையின் சார்பில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் கருத்தை மத்திய அமைச்சர் அவைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆகவே, அப்பொழுதே மாநில அரசின்மீது மத்திய அரசு குறுக்கிடுவதை நாங்கள் முழுமையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறோம் என்று தெளிவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு முறை அப்பொழுது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த சுவான் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். மாநில முதலமைச்சர்களுக்கென்று ஒரு கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் வேண்டும், கோட் ஆஃப் காண்டக்டை நாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறோம், அந்தக் கோட் ஆஃப் காண்டக்டின்படி மாநிலத்திலுள்ள முதல் அமைச்சர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு மத்திய அமைச்சரவையில் உள்ள உள்துறை அமைச்சருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று கடிதத்தில் எழுதினார்கள். அந்தக் கடிதத்தை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பரிசீலித்தார்கள். அன்றைய ஓரிஸா மாநிலத்து முதல் அமைச்சர் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அண்ணா அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சருக்கு ஓரிஸா மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் சார்பில் என்ன எழுதினார் என்பதற்கான நகலை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நகலில் சொல்கிறார்கள்:

“ In order to develop proper democratic practices, the State Legislature should be the authority for enforcing observance of Code of Conduct by the Chief Minister in the same way as the Parliament is the authority for ensuring observance of the Code by the Prime Minister. ”

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

என்ற கருத்தை நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்று எங்களுக்கு அந்தக் கடிதத்தின் நகலை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் கடிதம் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்தக் கடிதத்திற்குப் பதில் தயாரிக்கச் சொல்லி, அந்தப் பதிலும் இங்கே தயாரிக்கப்பட்டது. அந்தப் பதிலினுடைய அடிப்படை மத்திய ஆட்சியும், மாநில ஆட்சியும் எப்படி கூட்டாட்சி முறையிலே நடைபெறும் என்பதை அவர்கள் விளக்கினார்கள். அந்தக் குறிப்பிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.—

“ Constitutionally the Central Ministers and the State Ministers are under the control of the Prime Minister and the Chief Minister respectively. But the Chief Minister is independent of the Prime Minister and the Home Minister. So he need not be under the control of either the Prime Minister or Home Minister. Hence we must suggest that in the amended rule the words ‘ Prime Minister and the Union Home Minister ’ in the case of Chief Ministers should be deleted. ”

முதல் அமைச்சர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு அதிகாரம் தரப்பட்ட ஒரு பிரிவை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, கோட் ஆஃப் காண்டக்ட் அகற்றப்படவேண்டும் என்ற நிலைமிலே அன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முடிவு எடுத்தார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கைப்படவே இதற்கு ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள்.

‘ Complications are likely to arise if the Prime Minister belonging to one particular party is asked to sit in judgement over the conduct of a Chief Minister belonging entirely to a different political party. This is stated as a general possibility and not at all as a reflection on any one’s attitude. Hence the suggestion that the Prime Minister should be in charge of supervisory power over Chief Minister as far as code of conduct is concerned may land us in curious difficulties. ’

என்று அவர்களுடைய குறிப்பிலே அவர்களுடைய கையினாலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தவறான சூழ்நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லும் என்பதை எழுதினார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசும் பாராளுமன்றமும் நம்முடைய மாநிலச் சட்ட மன்றத்தின் மீது ஆதிக்கமோ அதிகாரமோ செலுத்துகின்ற முறைதவறு என்று நான் இந்த விவாதத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆக, சட்ட அமைப்பு என்ற முறையிலே இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டாகிலும் இந்த நிலையைத் தெளிவுப்படுத்தி ஆகவேண்டும். நம்முடைய கூட்டாட்சி முறையிலே மாநில அரசுகள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கேட்க அந்தந்த மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்குத்தான் உரிமை உண்டு. தவறு நடக்குமானால் யார் தட்டிக் கேட்பது என்பதற்கு ஏற்கெனவே விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசும் அதைப் பரிசீலித்தது. அதன் பிறகு

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

தான் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று முடிவுசெய்து 1952-ம் ஆண்டு கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி சட்டம் போட்டார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிய விளக்கங்கள் எல்லாம் இங்கே விவாதத்தின் போது தரப்பட்டன. அந்தச் சட்டத்திலேயே மாநில அமைச்சர்களை விசாரிப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்குமானால் புதிதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர அவர்கள் எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள். அதிகாரம் இல்லாத தால்தான் புதிதாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர நினைக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசாளுமும் சரி, மாநில அரசுகள் ஆனாலும் சரி, அவர்களமீது சாட்டப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிப்பதற்கு சுதந்திரமான ஒரு நீதிமன்றம் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட யாரோ ஒருவர் விசாரிப்பது என்பது ஒரு சிறந்த பரிகாரமாக இருக்காது. அதற்காகத்தான் இந்தப் புதியச் சட்டத்தை நாங்கள் உருவாக்கினோம். 1952-ம் ஆண்டு அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு விசாரணை நடத்தலாம் என்று இருந்தால் எதற்காக மாநில அரசுகளைக் கேட்கவேண்டும் 1952-ம் ஆண்டுசட்டத்திலே ஒருகாலும் இப்படிப்பட்ட எண்ணத்தோடு சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். அதற்காகத்தான் லோக்பால், லோக் அபூக் வேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அவர்கள் சட்டம் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். 1952-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திலேயே அதற்கு இடம் இருந்தால் மீண்டும் கருத்தறிவதற்கு அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது. அது பொருத்தமாகவும் இல்லை. சில இடங்களில் விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்திருந்தால் அது தவறு. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி எங்காவது சில இடங்களில் குழப்பம், தகராறு, வன்முறை, ஷூட்டிங் நடைபெற்றால் அவைகளை விசாரிப்பதற்காகத்தான் அந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்தச்சட்டப்படி நியமிக்கப்படும் விசாரணைக் கமிஷனுக்கு விசாரணை செய்வதற்கும், அறிக்கை அனுப்புவதற்கும் தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாது. அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆனால்நாம் கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டப்படி அந்த கமிஷன் சுதந்திரமாகச் செயல்படும். அது ஒரு சுதந்திரமான நீதிமன்றமாக இருக்கும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை விசாரிப்பதோடு குற்றத்திற்கு உரிய தண்டனையையும் வழங்கும் அதிகாரம் அந்தக் கமிஷனுக்கு உண்டு. அந்தக் கமிஷன் சுதந்திரமாகச் செயல்பட்டால்தான் குற்றச்சாட்டுக்களைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்கான ஒரு நிரந்தர பரிகாரம் ஏற்படும். அது அல்லாமல் மத்திய அரசு தலையீடு என்பது ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஆகாது. மத்திய அரசு சொல்கின்ற சட்டப்படி நியமிக்கப்படும் கமிஷனுக்குத் தன்னிச்சையாக முடிவு செய்யும் அதிகாரம் இல்லாததால் அது ஒரு சுதந்திர நீதிமன்றமாக இயங்க முடியாது.

குற்றச்சாட்டுக்கள்பற்றி பிரமாதமாகச் சொன்னார்கள். குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வதானால் அதற்கான ஆதாரங்களோடு சொல்லவேண்டும். அதையும் சொல்லவேண்டிய இடத்தில் சொல்லவேண்டும். இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் செய்கிற தவறுகளை இந்த மன்றத்திலே சொல்லலாம். இந்த மன்றத்திலே அதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம். அதுதான் பரிகாரமே தவிர வெளியிலேபோய் அவதூறு சொல்வதோ, புழுதி வாரித் தூற்று வதோ அதற்குப் பரிகாரம் அல்ல. இந்த மன்றத்திலே குற்றச்சாட்டுகள்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

சொல்லப்படுமானால் இந்த நாட்டு மக்களும் அதைப்பற்றி நன்றாக அறிந்து கொள்வார்கள். அதற்கான ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

ஆகவேதான் இந்திய நாட்டிலே, உலக ஜனநாயக நாடுகளிலே இல்லாத அளவுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற தற்குப் பிறகுதான் இன்றைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இந்த மன்றத்திலே மன்ற உறுப்பினர்கள் சொத்து விபரங்களை வைக்கவேண்டும்; நாட்டு மக்கள் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்; இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதிலே விவாதம் நடத்தவேண்டும்; விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அதுதான் ஜனநாயகம், நியாயம்; அதற்கு ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு ஒரு தீர்மானத்தை உருவாக்கி அதன் அடிப்படையில் நம் முடைய சொத்துக் கணக்குகளை வைக்கிறோம். அதன் அடிப்படையிலே விவாதம் செய்யலாம்; குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லலாம்; கொடுத்திருக்கின்ற சொத்துக் கணக்கு தவறு என்று சொல்லலாம் ஆதாரம் இருக்குமானால். அதை மக்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். அதைச் செய்யாமல் மொத்தமாகக் குற்றச்சாட்டு என்று சொல்வதைத்தான் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கேரளத்திலே இதைப் போன்றதொரு குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். அதற்கு அங்கே எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் கட்சியினர் பொறுப்பில் உள்ள கேரளத்தில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பாராளுமன்றத்திலே இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. அப்போது திரு. மாரிமுத்து கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மறுத்திருக்கிறார்கள். வேறு மாநிலங்களிலும் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஜனநாயகத்தை ஏற்றுள்ளோம். மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறோம். ஆனால் மற்றக் கட்சியினர் ஆட்சி செய்கின்ற மாநிலங்களிலும், பாராளுமன்றத்திலும் எதிர்ப்புப்படுகிறது. ஆக, யார் பயப்படுகிறார்கள்? யார் பயந்து ஓடுகிறார்கள்? யார் ஜனநாயகத்தைச் சந்திக்கப் பயப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு இதை ஒரு பதிலாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

ஏற்கெனவே பிரதம அமைச்சர், குடியரசுத் தலைவர் ஆகியோரிடத்திலே குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பட்டியல் மாநில அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அது இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பதிலும் வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பற்றி விளக்கி, இது நியாயம்தான் என்று வாதிடும் ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று துருவி துருவிப் பார்த்தோம். ஒருவர்கூட அதைப்பற்றி பேசுமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு குற்றச்சாட்டுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததைப் போல, குற்றச்சாட்டை கொடுப்பதற்கு முன்னாலே அதை ஆதரித்து எழுதினார்கள். அதாவது 'மெட்ராஸ் சிட்டி டெனன்ட்ஸ்ப் ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட்' இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரவேண்டுமென்று கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார்கள். நாங்களும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். சில உறுப்பினர்கள் அதிதிவிரமாக அதை

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதரித்துப் பேசினார்கள். விஷயம் முடிந்துவிட்டது. அதற்குப் பின்னாலே அதையே ஊழல் குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லி, டெல்லியிலே கொண்டு போய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டு கொடுக்கப்பட்டு, அது இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு, அதைப்பற்றி நாடு முழுவதும் பேசப்பட்டது. குற்றச்சாட்டிலே, அவர்கள் சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு குத்தகை நிலத்தை சொந்தமாக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்ன கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைத்தான் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பொறுப்பற்ற குற்றச்சாட்டு என்று கூறுகின்றார் என்று நான் கருதுகின்றேன். அது சரி என்றால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதைப்போன்ற பல குற்றச்சாட்டுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்கு நியாயமான குற்றச்சாட்டு என்பதை நாட்டு மக்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் கொடுத்த பதிலுக்கு ஏதோ பதில் கொடுத்ததாக நம் முடைய முன்னாள் தலைவர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இரண்டு, மூன்று முறை கேட்டேன். எப்படியாவது அவர்களுடைய வாயாலே இந்த மன்றத்தில் கேட்க வேண்டும், அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட அவதூறான குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி: சார், அமைச்சரவர்கள் அவதூறான குற்றச்சாட்டுகள் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் முழுவதும் அவதூறானவை என்று சொல்கிறார்களா? ஒரு குறிப்பிட்ட 4, 5 விஷயங்களை விளக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்; 'நிர்ஜ' பிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். என்சுயரி கமிஷனை வையுங்கள். அதிலே நான் நிர்ஜபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நிச்சயமாக அவ்வளவுக் குற்றச் சாட்டுகளும் அவதூறானவை; ஆதாரமற்றவை (பலத்த கை தட்டல்) என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கை தட்டலுக்காக அப்படிச் சொல்லி விட்டார்கள். விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்த வகையில் 15 லட்சம் போச்சு என்று சொன்னது ஆதாரமற்றக் குற்றச்சாட்டா? சீனி விநியோகத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் போச்சு என்று சொன்னது ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டா? அல்லது சமயநல்லூர் அனல் மின்சார நிலையத்தை —இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குப் பெறுமானமுள்ளதை 59 லட்சத்திற்கு விற்ப்ருக்கிறார்கள் என்று சொன்னது ஆதாரமற்றக் குற்றச்சாட்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: குற்றச்சாட்டைக் கொடுத்தீர்கள். அதற்குப் பதில் சொன்னோம். அதைக் கேட்பதற்கு தைரியம் இல்லாமல் வெளியே போய்விட்டீர்கள். இதேக் குற்றச்சாட்டுக்குக்கூட இந்த

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

மன்றத்திலே பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு அதைக் கேட்காமல் வெளியே போனது நாங்கள் அல்ல; திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மற்றவர்களும் தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சமயநல்லூர் மின்நிலையத்தை நாங்கள் விற்கவில்லை. டெண்டர் கோரப்பட்டது. ரூ. 59 லட்சத்திற்கும் குறைந்த டெண்டர் கேட்டிருந்த ஒருவருக்கு அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னதை நாங்கள் கேட்கவில்லை என்று கோபித்துக்கொண்டவர் அண்ணாதி.மு.க. கட்சித் தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: குஜராத் மாநிலத்தில் ஒண்ணே முக்கால் லட்சம் புகை வால்யு உள்ள மின் நிலையத்தை இரண்டே முக்கால் லட்சத்திற்குக் கொடுத்ததையே ஊழல் என்று சொல்லி, அதற்காக இப்போது தனி விசாரணைக் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்களே, இங்கே ரூ. 2 கோடிக்கு மேல் பெறுமானமுள்ள ஒரு நிலையத்தை ரூ. 55 லட்சம் புகை வால்யு என்று போட்டு 59 லட்சத்திற்கு விற்ப்பு இருக்கிறார்களே, இது சரியானதா? இதற்கு மட்டும் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போடத் தயாராய் இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ரூ. 59 லட்சத்திற்கு விற்ப்புப் பதாகைச் சொல்கிறார்கள். விற்கவில்லை. முன்பே சொன்னேன். டெண்டர்கள் கோரப்பட்டன. அதிகபட்சமாக வந்தது 59 லட்சம்தான். இதற்குக் குறைவாகக் கேட்டவருக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னவர்தான் எம். ஜி. ஆர்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசுக்குச் சொந்தமான பொருள்களை விற்கும்போது பரிசீலனை அண்டு சேல்ஸ் என்ற அடிப்படையில் நேரடியாக விற்பனை செய்வது ஒரு முறை. பகிரங்கமாக நாடு முழுவதிலும் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை போகிறோம் என்று தெரிவித்து, டெண்டர் கோரி அதிகமான தொகைக்குக் கேட்டுள்ள டெண்டரை ஏற்றுக் கொள்வது ஒரு முறை. நான் பின்னாலே சொன்ன முறையைத்தான் இங்கே பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான நிறுவனத்திற்கே கொடுக்கிறோம் என்றோம். அவர்கள் வேண்டாம் என்று விட்டார்கள். பின்னர் பஞ்சாப் மாநில மின்சார வாரியத்திற்கே தருவதாகச் சொன்னோம். முதலில் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்றார்கள். பின்னர் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னர்தான் பகிரங்கமாக உலகத்தில் உள்ளவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் கேட்கட்டும் என்று விளம்பரம் செய்து டெண்டர் கோரினோம். யார் அதிகமாக டெண்டர் கோரியிருக்கிறாரோ அவருக்குத்தான் கொடுத்தும் இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: குஜராத் அரசு ஒரு விசாரணைக் கமிஷனைப் போட்டதுபோல, அதில்தான் தவறு ஒன்றுமே இல்லை என்கிறீர்களே—இங்கேயும் ஒரு குழுவை அமைத்து, அதைப்பற்றி விசாரிக்கத் தயாரா? தமிழக அரசு இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது நீதிபதியைப் போட்டோ அல்லது தனிப்பட்ட ஒருவரைப் போட்டோ, அல்லது சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகளைப் போட்டோ இதை விசாரணைக்கு விடத் தயாரா?

அரசியலமைப்புக்கு முரணாக அமைச்சரவை வக்குக் க
ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளைக் கண்டித்தல்

1973 ஆகஸ்ட் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாங்கள் இந்த அவையில் இயற்றி யிருக்கிற சட்டம் மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்குப் போயிருக்கிறது. அது வரட்டும். வந்தவுடன் இதே குற்றச்சாட்டைப் பகிரங்கமாக வெளியில் சொன்னால் உடனே ஒரு விசாரணைக் குழுவைப் போட்டு விசாரணை செய்யத் தயார். நாங்கள் குற்றவாளியாக இருந்தால் 7 வருஷம் தண்டனைக்குத் தயார். நீங்கள் அவதூறாகச் சொல்லியிருந்தால் 3 வருஷ தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இது ஏற்கெனவே எழுப்பப்பட்ட விஷயம். ஏற்கெனவே அனுப்பப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திற்கு அசென்ட் வந்துதான் ஆகவேண்டுமென்கிற தேவையில்லை. இதற்கு என்று தனியாகவே விசாரணைக் கமிஷனைப் போடலாம். தனியாக வேண்டுமானால் எப்படி அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சமயநல்லூரைப்பற்றி என்ன விசாரிக்க வேண்டும்? இதுவரை யாரும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக அவதூறான குற்றச்சாட்டு. இதே அவையில் அதைப்பற்றி விவரமாகப் பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கமிஷன் வேண்டும், என்குயரி வேண்டுமென்றால்—அப்படியே ஒரு விசாரணை என்று போட்டால் முடிவே ஒன்றும் இருக்காது. முடிவு வேண்டுமானால்—நாங்கள் சொல்வதிலே நம்பிக்கையிலேயா? வழியிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சட்டமன்றத்தில் சொல்வதை வெளியில் சென்று—சமயநல்லூர் மின்சார நிலையத்தின் சம்பந்தமாக அமைச்சர்கள் இன்ன ஊழலைச் செய்தார்கள் என்று சொல் லட்டும். சொன்ன மறுகணமே அவர்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்படும். விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கவும் கோர்ட் தயாராய் இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: வெளியில் பேசுங்கள். பிரிவு 500இன் படி கேஸ்களைச் சந்தியுங்கள் என்று சொல்கிற வாதம் சிறுபிள்ளைக்கும் தெரியும். இது பொறுப்பான சட்ட மன்றம். அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கே சவால்விடக்கூடிய விஷயம் இது. இங்கேயே சொல்கிறோம். இதைத் தனிப்பட்ட இரண்டு பேர்களைப் பொறுத்த அவதூறு பிரச்சினை யாகக் குறைத்துவிட முடியுமா? There may be a law and order situation. Policy cannot submit itself to law and order..... இந்த அவையிலே அரசாங்கத்தின்பேரில், குறிப்பிட்ட அமைச்சரின் பேரில் திட்டவட்டமாகக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது அந்தக் குற்றச்சாட்டை அரசியல் ரீதியில் சந்திக்க வேண்டுமே தவிர, வெளியில் பேசுவது, அவதூறு பண்ணிவிட்டார்கள் என்று சொல்லி 500-வது பிரிவின் கீழ்வழக்குப் போடுவது—என் பேரிலேயே போட்டிருக்கிறார்கள்—மதுரையில் ஒருவரைப்பற்றி அவரைக் கைதுசெய்யவேண்டும் என்று நான் சொன்னதாக ஒரு வழக்கும் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வெளியில் பேசுங்கள் இன்ன தவறு செய்திருக்கிறோம் என்று. கோர்ட்டிலே வந்து அப்படிப் பேசவில்லை என்று தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்காதீர்கள். இன்றைக்கு நீதிமன்றமே இதில் என்ன ஊழல் என்பதைப்பற்றி தீர்ப்பு வழங்கட்டும்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இங்கே சொன்ன விஷயங்களைவிட அதிகமாக வெளியிலும் பேசியிருக்கிறேன். விமானம் மூலமாக பூச்சி மருந்து தெளித்தது, சீனி விற்பனை, இந்த சமயநல்லூர் விவகாரம் ஆகியவற்றைப்பற்றி எல்லாம் பேசியிருக்கிறேன். இதுவரை என்பேரில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. இந்த மூன்று விஷயங்களைப் பற்றியும் நானும் சந்திக்கத் தயார். 'Truth is also a defence' என்பதாக உண்மையையே அஸ்திவாரமாக வைத்துத்தான் நாங்கள் கிளப்புகிறோம். இங்கே சொல்கிற விஷயங்களை வெளியிலும் சொல்லத் தயார். குற்றச்சாட்டுகளை வைத்து விவாதிக்கவேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானம் வந்தால் வேறு விஷயம். முதலாவது குற்றச்சாட்டுக்கு பதில் வைத்தீர்களே, இதற்கும் பதில் வையுங்கள் என்றுதான் அவர் சொன்னார். அது வேறு விஷயம். நீங்கள் பதிலை வைத்தாலும், அந்த பதிலை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில்லை. எங்கள் குற்றச்சாட்டுகள் உங்களுக்கு குற்றச்சாட்டுகளாகவே படாமல் இருக்கலாம். ஆகவேதான் மூன்றாவது நபருடைய விசாரணைக்கு இதை விடுங்கள் என்கிறோமே தவிர இதில் ஒன்றும் மர்மம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இப்போதாவது அரசியல் ரீதியாகச் சந்திக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே—அரசியல் ரீதியாகத்தான் விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சமயநல்லூர் மின்நிலையம் இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி பெறும் என்றார்கள். திரு தங்கமணி அவர்கள் இரண்டு கோடிக்கு டெண்டர் கேட்டார்களா? யார் 59 லட்சத்திற்குமேல் கேட்டார்கள்? 60 லட்சத்திற்கு யாராவது கேட்டு நாங்கள் 59 லட்சம் கேட்டவருக்குக் கொடுத்தோமா? நிரூபிப்பதற்குத் தங்கமணி தயாரா?

திரு கே.டி. கே. தங்கமணி: விற்பதற்கே உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறேன். இந்த மின்சார நிலையம் நடத்தில் ஓடுவதால் இதை மூடவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர, எந்தக் குழுவும் அதை விற்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, உங்களைப் பற்றிச் சொன்னால் மட்டும் நீங்கள் விளக்கம் சொல்லலாமே தவிர தொடர்ந்து குறுக்கிட்டு இரண்டு நிமிஷம். ஐந்து நிமிஷம் பேசுகின்ற முறை சரியல்ல என்று திரு தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது விதிமுறைகளை ஒட்டி இந்த அவையை நடத்திச் செல்ல உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தீர்மானத்தின்மீது பேசுகின்றபோது குற்றச்சாட்டுகளையே மாறிமாறிப் பேசிக் கொண்டிருப்பது நல்ல முறைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றித் தான் நீண்டநேரம் விவாதம் நடந்தது. சமயநல்லூராக இருந்தாலும் வேறு எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் இதில் தவறு இல்லை என்பது தங்கள் வாதம். வேண்டுமென்றால் இன்னார் இன்பபடி தவறு செய்ய

1973 ஆகஸ்ட் 14] [திரு .செ. மாதவன்]

திருக்கிறார்கள் என்று வெளியில் பேசட்டும். பொதுவாக இப்படி பேசப் படுகிறது, சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நாங்கள் நீதிமன்றத்துக்குச் செல்லும்போது, “நான் அவரையா சொன்னேன்? அவதூறு சாட்டினேன்” என்பதாக தப்பித்துக்கொள்கிற முறையை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பின்பற்றி வருகிறார்கள். அது தவறு என்பதைத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

புதிய குற்றச்சாட்டு, புதிய பதில்கள் என்று சொன்னார்கள். பதில்களை மட்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் நம்முடைய அ.தி.மு.க. தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள். அவர்கள் கொடுத்த பதில் எப்படிப்பட்ட பதில் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அதிலே தெளிவாக உள்ள குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன்.

அதிலே வருகின்ற குற்றச்சாட்டுகளிலே ஒன்று, மவுண்ட் ரோட்டிலே உள்ள அண்ணா தியேட்டர். அதற்கு பதிலுக்குப் பதில்—இங்கே மன்றத்திலே வைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே—எதிர்காலத்திலே இந்த அண்ணா தியேட்டரை முதலமைச்சருடைய குடும்பக்காரர்கள் வாங்கப் போவதில்லையென்று ஏன் சொல்லவில்லை, என்பது. இதுதான் பதிலுக்குப் பதில். வாதமில்லாமல் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்கிறேன்.

கைலாசக் கவுண்டருக்குச் சொந்தமான சாராயத் தொழிற்சாலையில் முதலமைச்சருடைய மருமகனான மாறனுடைய மைத்துனரின் மகனுக்கு ஒரு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏர்-கண்டிஷன், பங்களா எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மற்றொரு குற்றச்சாட்டு. முதலமைச்சருடைய மருமகனான மாறனுடைய மைத்துனரின் மகன்களுக்கு வயது 5, 3. இதற்கு என்ன பதில் தெரியுமா, எங்களுடைய முன்னாள் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொடுத்திருப்பது, முதலமைச்சருடைய மருமகனான மாறனுடைய மைத்துனரின் மகனுக்கு இத்தனை வயது என்று கைலாச கவுண்டருக்குத் தெரிந்திருப்பது ஒரு விளையாட்டான செயலாகும்.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டு திருவாரூரிலே, தெற்கு வீதியிலே ஒரு வீடு இருக்கிறது. அந்த வீடு முதலமைச்சருக்குச் சொந்தமான, பழமையான வீடு. அந்தப் பழமையான வீடு, பெரும் பொருள் சேர்த்து, பங்களா வாகக் கட்டப்பட்டது. அந்தப் பணம் எப்படி வந்தது? இது முதலமைச்சருக்குச் சொந்தமான கள்ளப்பணம், ஊழல் பணம். இது அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு.

எங்களுடைய பதில், அந்த வீட்டுப் படத்தையே எடுத்து காண்பித்து இந்த மன்றத்திலே காண்பித்து, அந்த வீடு 1938-ம் ஆண்டு வாங்கப் பட்டபொழுது எந்த நிலையிலே இருந்ததோ, அந்தக் குடிசை எப்படி இருந்ததோ, அதே குடிசையாகத்தான் இப்பொழுது இருக்கிறது என்று படத்தைப் பிடித்துக் காண்பித்தோம்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

அதற்குப் பதில்—பதிலுக்குப் பதில். இந்தப் படத்தை மட்டும் எடுத்துப் போட்டாரே, அவருடைய சொந்தக்காரர்களுடைய வீடுகள், அவர்களுடைய வீடுகள், கட்சிக்காரர்களுடைய வீடுகள், இவற்றினுடைய படத்தையெல்லாம் ஏன் பிடித்துக் காட்டவில்லை? இது பதிலுக்குப் பதில். இதற்கு என்ன விசாரணை? இதை யார் விசாரிப்பது? இதை விசாரிப்பதற்கு டெல்லியிலிருந்து எந்த நீதிபதி வரவேண்டும்? எங்களுக்குப் புரியவில்லை.

இப்பொழுது புதிதாகக் குற்றச்சாட்டு. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்றுதான் மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். எப்படியாவது அவர்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல வேண்டும், நாங்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று, அவர்களைச் சொல்லும்படி கேட்டேன். அவர்கள் சொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள். நான் இதை சொல்லியதற்குக் காரணம் இந்தக் குற்றச் சாட்டை திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொல்வதில்லை; திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். திரு. மதியழகன் அவர்களை தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதாலேயே அவர்களுடைய வாயாலேயே அந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கேட்கவேண்டுமென்று நான் விரும்பினேன். அவற்றிலே உருப்படியானக் குற்றச்சாட்டைப்பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன்.

அதில் முதல் குற்றச்சாட்டு. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களுக்கு ஒரு மைத்துனர். அவருடைய பெயர் குழந்தைவேலு. அவர் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு 2 பங்களாக்களைச் சொந்தமாக வாங்கியிருக்கிறார். இதிலே என்ன குற்றச்சாட்டு? குற்றச்சாட்டிலே இல்லை. வீடு வாங்குவது குற்றமா? விளக்கமே இல்லை. இதை எப்படி விசாரிப்பது? இதைத்தான் நீங்கள் சிந்திக்கவேண்டும்.

நாவலர் அவர்களுடைய மைத்துனர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்கள் சொல்வது. குழந்தைவேலு, நாவலருடைய குடும்பத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத வேறு ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்களுக்கு இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களுக்கு சொத்தம் இருக்கிறது. அந்தக் குழந்தைவேலு எந்த வீட்டையும் வாங்கவே இல்லை. இதற்கு யார் நீதி விசாரணை செய்வது? டெல்லியிலிருந்தா வரவேண்டும் நீதிபதி?

இந்த வீடு எப்படி வாங்கப்பட்டது? அந்தக் குழந்தைவேலுவுக்கு பிரிந்துபோன சகோதரர், 'டிவைட் பிரதர்', பிரிந்து வாழக்கூடிய ஒரு தம்பி இருக்கிறார். அவர் அரசாங்கத்திலே ஒரு இலாகாவிலே பேராசிரியராக இருக்கிறார். அவருக்கு தனிச் சொத்துக்கள், தனி வருமானம் உண்டு. அவர் ஒரே ஒரு வீடு, ரூ. 1 இலட்சத்துக்கு வாங்க முயற்சி செய்திருக்கிறார். அதற்காக ரூ. 5,000-க்கு முன் பணம் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கான பத்திரமே எங்கள் கையிலே இருக்கிறது. இதிலே என்ன குற்றச்சாட்டு? இதை எந்த நீதிபதி விசாரிக்கவேண்டும்? இதை விசாரிக்கவேண்டுமா வென்பதை மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்களிடத்திலே தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

திரு. மதியழகன் அவர்களுக்கு மிக நெருங்கிய நண்பர் குழந்தைவேலு. அவருக்கு சொத்து இல்லையா? வீடு வாங்க வசதி இல்லாதவரா? இலாயக்கற்றவரா? வருமானம் கிடையாதா? அவர்களோடு இவர் இரத்தத்தோடு இரத்தம் கலந்து பழகவில்லையா? அவருக்குத் தெரியாதா? மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள் சொல்லட்டும், இது எங்களுடைய கேள்வியாகும்.

அடுத்த குற்றச்சாட்டு என்னப்பற்றி; சட்ட அமைச்சருக்கு சித்தாப்ப, பெரியப்பா இருக்கிறார்கள். அதுவே மாபெரும் குற்றமாக இருக்கிறது (சிரிப்பு). அந்த சித்தப்பா, பெரியப்பா பெயர்களில் ஏராளமான சொத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, அது இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறும். இதிலே என்ன குற்றச்சாட்டு? அதுவும் விளக்கப்படவில்லை. மந்திரிக்குச் சொந்தக்காரர்கள் சொத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன குற்றச் சாட்டு? நீதிபதி என்ன விசாரிக்கவேண்டும்? டெல்லியிலிருந்து வந்து என்ன விசாரிக்கவேண்டும்? நாங்களே ஊகிப்பது என்னவென்றால் இந்தச் சொத்துக்கள் மந்திரி மாதவனுக்குச் சொந்தமாக இருக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பது. இவ்வாறு நாங்களே ஊகித்துப் பதில் சொல்கிறோமே தவிர, குற்றச்சாட்டிலே அது இல்லை, இதுதான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை எந்த நீதிபதி விசாரணை செய்யவேண்டும்? என்ன விசாரணை செய்யவேண்டும்?

என்னுடைய தகப்பனாரோடு கூடப்பிறந்தவர்களைப்பற்றி திரு. கல்யாண சுந்தரத்திற்குத் தெரியாதா? நம்முடைய மாஜி தலைவர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்குத் தெரியாதா? மாண்புமிகு மதியழகனுக்குத் தெரியாதா? அவர்களுக்கு சொத்து இல்லையா? வருமானம் இல்லையா? அந்த சொத்து வாங்கக்கூடிய பொறுப்பு, சக்தி, பொருளாதார வசதி, அவர்களுக்கு இல்லையென்று வாதாடுகிறார்களா? அவர்கள் எந்தப் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ, அந்த உறுப்பினர் மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்களுக்கு இந்த நாட்டிலும் பழக்கம் உள்ளவர், வெளிநாட்டிலும் பழக்கம் உள்ளவர். வெளிநாட்டிலே அவர்களுடைய சொத்துக்களை அறிந்தவர் இவர். அவருடைய வரவேற்பைப் பெற்று சொத்துக்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றவர் மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள். ஆகவே, அவர்கள் சொத்து வாங்க வதிலே என்ன தவறு? பிணமி டிரான்சாக்ஷன் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களா?

அவர்கள் குடும்பமெல்லாம் 1955-லேயே பிரிந்த குடும்பம். அவர்களுடைய சொத்து என்ன, என்னுடைய சொத்து என்ன, இவர்களுக்குத் தெரியாதா? அவர்களுடைய வீட்டிற்கும் வந்திருக்கிற மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்கள். திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களும் வந்திருக்கிறார். என் வீட்டிற்கும் வந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் சொத்தையும் பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலும் எங்கள் சொத்தை பார்த்திருக்கிறார்கள்; வெளிநாட்டிலும் எங்கள் சொத்துக்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். இந்த சொத்துக்களிலே எவை எவை எங்களுக்குச் சொந்தம், அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்பதெல்லாம் கொடுத்தவர்களுக்குத் தெரியாதா? இப்படி இருக்கும்போது என்ன விசாரணை வேண்டும்? இதுதான் எங்களுடைய பதில். இதற்கு டெல்லியிலிருந்தா நீதிபதி வரவேண்டும்?

அடுத்த குற்றச்சாட்டு, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 13 தொழிற்சாலைகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 13 தொழிற்சாலைகளிலும் மந்திரி மாதவனுக்கு, அவருடைய சொந்தக்காரர்களுக்கு, அவருடைய கட்சிக்காரர்களுக்கு, என்ன சொந்தம் என்று விசாரிக்க வேண்டும். இது என்ன குற்றச்சாட்டு? அந்த 13 தொழிற்சாலைகளும் எங்கே இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அதுவே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இராமநாதபுரத்திலே, அந்த 13 தொழிற்சாலைகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அவை அங்கே இருப்பதாகக் கண்டுபிடித்துவிட்டால், அவை மந்திரி மாதவனுக்கு மறைமுகமாகச் சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுவதாகத்தான் நாங்கள் ஊகிக்கவேண்டும். அவர்கள் கூறவில்லை, நாங்களாக ஊகிக்க வேண்டும். எந்த நீதிபதி இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முழுவதையும் சுற்றிச் சுற்றி வருவார்? எந்தத் தொழிற்சாலையை அவர் பார்ப்பது? எந்தத் தொழிற்சாலையிலாவது நுழைந்து, இது மாதவனுக்குச் சொந்தம் என்றால், உதைத்துவிடமாட்டான்? ஆக இப்படி ஒரு அப்பட்டமான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டு விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று கேட்பது எப்படி நியாயமானது? இதற்கு டெல்லியிலிருந்தா நீதிபதி வர வேண்டும்?

அடுத்த குற்றச்சாட்டு, முதலமைச்சருடைய சொந்தக்காரரைப் பற்றியது. சொர்ணம் என்பவர், ஒரு வீட்டை வாங்கியிருக்கிறார். இது ஒரு மாபெரும் குற்றச்சாட்டு. அவருடைய சொந்தக்காரர் வீடு வாங்கியது ஒரு மாபெரும் குற்றச்சாட்டு. ஆகவே, இப்பொழுது மந்திரிகளமீது குற்றச்சாட்டு சொல்வது போயிற்று; மந்திரிகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள், ஊர்வினர்கள், உலகத்திலே எங்கே இருந்தாலும் அவர்கள் வீடு வாங்கியிருந்தால் அது ஊழல் (சிரிப்பு). இது நம்முடைய நாட்டிலேதான் இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டு ஜனநாயகத்திலேதான் இப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எந்த சொர்ணம் வீடு வாங்கியிருக்கிறார்? எந்த சொர்ணத்தைப்பற்றி? மாண்புமிகு மதியழகன் அவர்களைவிட அதிகமாக மனு கொடுப்பதற்கு ஒத்தாசை செய்த எங்கள் முன்னாள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களோடு தொடர்புகொண்டிருப்பவர். அவர் வீடு வாங்கியிருக்கிறார். அந்த வீட்டிற்கு யார் சொந்தம்? அவருடைய நெருங்கிய—எங்களுடைய முன்னாள் தலைவர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரனை விட அதிகமாக வேறு யாரும் விளக்கம் கூறமுடியாது. ஆகவே, அவர்தான் இதை விசாரிக்கவேண்டும்.

திரு. சொர்ணம் கதை வசனம் எழுதக்கூடியவர். அவர் பக்கத்திலேயே இருந்து பாடுபடக்கூடியவர். அவர் கதை வசனம் எழுதிய எத்தனையோ படங்களுக்கு, எம்.ஜி.ஆர். பணம் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து வீடு வாங்கியிருக்கிறாரா? திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொடுத்த பணம் எப்படிப்பட்டது என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. சொர்ணத்திற்குத்தான் தெரியும். அவர் பணம் கொடுத்து படம் எடுத்த ஒருவர், அவர் கூடவே, கதை வசனம் எழுதுகின்ற ஒருவர், வீடு வாங்குவது எப்படி இந்த அமைச்சரவையீது குற்றச்சாட்டாக ஆகும்? அதுதான் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. எதற்கு டெல்லியிலிருந்து நீதிபதி வரவேண்டும்? விசாரணை வேண்டும்?

1973 ஆகஸ்ட் 14]

[திரு. செ. மாதவன்]

அடுத்த குற்றச்சாட்டு, கோபாலபுரத்திலே திரு. மாறன் அவர்கள் ஒரு வீடு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு டெல்லியிலிருந்து என்ன நீதி விசாரணை வேண்டும்? டெல்லிக்குப் போகவேண்டுமா? கோபாலபுரத் திற்கே போய் பார்த்துவிடலாமே. இதுதான் எங்களுடைய பதில்.

அந்த வீட்டினுடைய நம்பரையே கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாறனுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோபாலபுரத்திலே இரண்டாவது வீதியிலே 11-வது வீடு in the name of his nephew Thiru Murasoli Maran என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய மதிப்பு 1½ லட்சம். இதிலே குற்றச்சாட்டு என்ன? ஒன்றும் இல்லை. இதிலே என்ன விசாரிக்க இருக்கிறது? மாறனுக்கு கோபாலபுரத்திலே இரண்டாவது வீதியிலே ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள வீடு இருக்கிறது. இதிலே என்ன குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அது ஊழல் பணத்திலே வாங்கப்பட்ட வீடு என்று நாங்களாக ஊக்கவேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் எப்பொழுதும் ஆதாரமில்லாமல் பேசுவதில்லை. ஆதாரங்களை வைத்து இருக்கிறோம். கோபாலபுரத்திலே இரண்டாவது வீதியிலே உள்ள 11வது வீட்டை நாங்கள் படம்பிடித்து வைத்திருக்கிறோம், அது இதுதான் (படத்தைக் காட்டினார்) இது கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டு. இதை விசாரிக்க டெல்லியிலிருந்து நீதிபதி வரவேண்டுமா? நாங்களை விசாரித்துப் பார்த்தோம். சாம்பசிவ ஐயருடைய மனைவி சம்பகலட்சுமி அவர்களுடைய வீடு அது, அந்த அம்மாளும் இறந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இறந்துபோன பிறகு மாறன்தான் வாரிசு என்று நினைத்துவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது. அந்த வீட்டிற்கு வாடகை 750 ரூபாய்.

முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இன்னொரு மருமகன் அமிர்தம் கோபாலபுரத்திலே 7-வது வீதியிலே அமிர்தம் ஒரு வீட்டைக் கட்டுகிறார். இது குற்றச்சாட்டு. அதற்கு ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பதில் வந்து விட்டது. அதே அமிர்தம் என்பவருக்கு, அதே கோபாலபுரத்திலே 5 கிரவுண்ட் நிலம் இருக்கிறது, அது அவருக்குச் சொந்தம். இது ஒரு குற்றச் சாட்டு இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நாங்கள் அந்த வீதியையே போய்ப் பார்த்தோம். படம் இதுதான் (படத்தைக் காட்டினார்) அந்த வீதியிலே காலியிடமே இல்லை. 5 கிரவுண்ட் இடம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த வீதியில் காலியிடம் கிடையாது. எதை விசாரிப்பது? இதிலே நீதிபதி எதற்காக? எதை விசாரிப்பது?

Five grounds in 7th St. Gopalapuram in the name of Sri Amritham என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட பதிலைத்தான் இங்கே வைக்க வேண்டுமென்று மதி அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களுக்கு அர்த்தமற்ற, பொருளற்ற குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இந்த மன்றத்திலே பதில்வைப்பதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை, ஆனால் ஏற்கனவே மக்கள் படித்து சிரித்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகும் வைக்கவேண்டுமா என்பதுதான். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த முறையிலே தயார் செய்து இந்த மன்றத்திலே இப்பொழுது வைத்திருக்கிறோம். பதிலுக்கு பதில் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே—அதுகூட சொல்லவாவது லாயக்குள்ள குற்றச்சாட்டாக இருந்த

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

தால் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறோம், மற்றவையெல்லாம் குற்றச்சாட்டு என்று சொல்வதற்குக்கூட லாயக்கற்றவை—இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறோம்.

இந்தத் தீர்மானத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்றாலும் குற்றச்சாட்டுகள் என்று சொல்லிக் கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே வாதம் செய்ததால்தான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய முக்கியத்துவம் மத்திய மாநில உறவு எப்படி இருக்க வேண்டும், மாநில அரசு யாருக்குப் பொறுப்பு, இந்த மாநில அரசுக்கு சாவர்னிட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா? அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த அமைச்சரவை மீது குற்றச்சாட்டுகள் வந்தால் அதை டெல்லி விசாரிக்க அவர்களுக்கு நாங்கள் அடிமைகள் அல்ல, சுதந்திரமான நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன, அவை விசாரிப்பதுதான் பொருத்தமானதாகும், அப்படிப்பட்ட நீதிமன்றங்களைச் சந்திக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை அதைக் கொண்டுவந்த உறுப்பினர் வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THIRU M. A. LATHEEF: Sir, I have been hearing criticisms offered by the reputed leaders of the Opposition Parties with all the respect and regard to be given to them and also with the courtesy, sense of responsibility and regard for them.

Thiru Thangamani at the outset raised a point of order that this resolution as has been drafted is not proper and that it militates against Rule 144 of our Assembly Rules. Our Rule 144 states—

“A resolution may be in the form of a recommendation addressed to Government or of a declaration of opinion by the House or in the form of a motion for the appointment of a Committee of the House for any purpose or in any other form suitable to the subject-matter of the resolution.”

In the resolution as has been drafted I submit that I have strictly conformed to Rule 144.

Mr. Thangamani's argument was based on the fact that the resolution seeks to bring in more than one matter and so it is against the letter and spirit of Rule 144. I submit that the resolution strictly conforms to Rule 144 because it is only confined to one matter which I have brought in for consideration of the House. That one matter is whether the Stats Ministry

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

[THIRU M. A. LATHEEF]

is collectively responsible to this House or to another body which is not part and parcel of this House. That is the only matter which I have raised and I have based the essence of that matter under Article 164 of the Constitution. There are certain matters which could not be brought in; there is something which could be based only on inference, on some deductions, which are of logical consequence to the main matter, which are incidental, complementary, supplementary and closely connected with the main content of the resolution. Only in that way, they have been inserted in the resolution. That is the essence of Rule 144 and I submit in letter and spirit, the resolution conforms to that.

With regard to the points raised by Mr. Thangamani that the word 'irresponsible' has been used against some people, let me say that I have not referred to any particular person either in this House or anywhere else. I have only stated that irresponsible efforts or attempts are being made to bring discredit or disrepute to the duly elected Government or Ministry of this State. I have not stated that some people in this House or outside are attempting to bring disrepute. I have not specifically mentioned any members of this House or of this State or Centre. When the resolution as has been drafted does not refer to any one as irresponsible, if Mr. Thangamani says that such irresponsibility refers to him, what can I do? If he so feels, I am not here to dispute that. I will not deny him that pleasure.

What I submit is this. What do you mean by irresponsibility? What do you mean by possibility and impossibility? What do you mean by responsibility and irresponsibility? Irresponsibility is ultimately drawn and is drawn only from the word 'responsibility' and that means any responsible person whose responsibility is not discharged with all the sense of his responsibility, is irresponsible. That is his irresponsibility. That is my interpretation of the word 'irresponsibility'. Why do I use the word 'irresponsibility'? It is because, what I submit is that in so far as Art. 164, sub-clause (2) of the Constitution of India is concerned, the State Ministry is individually and collectively responsible to this House and to this House only. Their responsibility, their accountability and their answerability are fastened upon them only with reference to this House and only this House in its totality and in its entirety is entitled to question these Ministers for their conduct and the way in which the govern-

[THIRU M. A. LATHEEF] [1973 ஆகஸ்ட் 14]

mental activities are carried on and these Ministers are responsible to answer to the various questions that are raised by the hon. Members of this House. Therefore, that responsibility is fastened upon them, that is the Ministry is responsible, accountable and answerable only to the members of this House. The logical conclusion is not only it is the responsibility of the Ministers, but also it is the responsibility.....

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I ask a question, Sir? Is it the contention of the hon. Member that the charges should be decided by majority-minority decisions or by any other process known to law?

THIRU M. A. LATHEEF: The only process known to law so far as this House is concerned is the constitutional provisions and the practices and their procedural aspects have been laid down by the leading luminaries of this House in the past over so many years and we are guided by the example set up by our predecessors. So, what I submit is that we are all creations of the Constitution and with all the sense of regard to my senior, Thiru Ponnappa Nadar, I would submit that we are all creations of the Constitution and we should function within the bounds of the Constitution, we should think only within the ambit of the Constitution and as visualised by the Constitution.

Therefore, when the Constitution of India, the relevant Article, that is, 164 (2) of that Constitution lays down and imposes a duty and casts a responsibility upon this Ministry to answer to the various questions raised by the hon. Members of this House, then it logically follows that not only the Ministers are responsible, but the members of this House are also responsible and are in duty bound to question all the lapses and mistakes committed by the Ministers in this House. Therefore, that responsibility is not an one-way traffic.

Article 164 (2) not only visualises the responsibility of the Ministry, but it has imposed a duty and responsibility upon the members of this House to be vigilant and be responsible and to raise the matter in this House; not only to raise the matter in this House, but every member of this House is in duty bound to see that the mistakes of this Government are not only raised in this House, but every member of this House is given an opportunity to know the mistakes, commissions and omissions

[Thirn M. A. Latheef]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

committed by this Ministry and by raising such matters in this House, to know what the position is. You are given an opportunity; the members of this House are given that opportunity individually and collectively; you are giving an opportunity to the people of this State to know what are the ways in which this Government are acting and thereby you are discharging your duty. Therefore, under Article 164 (2) of the Constitution of India, the Ministry is collectively and individually responsible to this House and every member of this House is in duty bound to discharge his duty with the sense of responsibility that has been visualised in the Constitution.

That is why I submit to you, Sir, and through you to the House, that the people—not the other people, not the laymen, not the ordinary member of the public belonging to this State of Tamil Nadu, but those people who have got an opportunity of speaking in this House, people who have a duty and right to speak in this House, such people go with some allegations against this Ministry to the Central Government, to the Head of the State of Indian Union, not disclosing anything to this House, not giving any facts to members of this House, not giving any facts to the people of this Tamil Nadu who have elected them and sent them here. Thereby what I submit is their responsibility has not been discharged as it should have been with reference to the people of Tamil Nadu, with reference to the members of this House and with reference to this House in its entirety.

Therefore I construe that the behaviour of such people is not an act of responsibility, but an act of irresponsibility. That is why I have submitted that it is definitely an act of irresponsibility.

The people of Tamil Nadu have immense faith in them and they must have faith in the people who have elected them as their representatives; it is their definite duty as has been visualised in the Constitution of India and as it visualised in the way in which the people who elected them do, to discharge their duty towards them.

Here is a case, a serious charge levelled against the Ministry. Whether they are upheld, whether they are accepted, whether they are supported by facts and figures is quite a different question. When I feel that serious lapses have been committed by a particular Minister or a few Ministers or by the Ministry

[THIRU M. A. LATHEEF]

[1973 ஆகஸ்ட் 14]

in its entirety, whatever I feel with all the *bona fides*—it should not be *mala fide*, it should not be malicious—I should say it in this House and should use it in a *bona fide* manner, not maliciously or with an ulterior motive only to tarnish the image of the elected Government of this State, for, that will not deliver the goods.

Therefore what I submit is, Sir, this is according to me an act of irresponsibility and that is why I have construed that it is irresponsible.

We will come to the other aspect. Serious attempts, illegal attempts, unconstitutional attempts, undesirable attempts and unprecedented attempts are being made by some people who have fortunately or unfortunately subjected themselves to a sense of irresponsibility and have gone to the Central Government to get their grievances redressed with their complaints. What I submit is that they have a chance to discuss the matter in this House, they have a chance to bring the same to the notice of this House. But then what was the reason that prompted them to go to the Central Government? After all, a public servant is prompted to bring certain facts against the people in power only to rectify the defects, only to bring the lapses on the part of the Government to the notice of the public. That should be their motive.....

பிற்கபல்
1-30. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுறுகிறது. அடுத்து வரும் தொடர்க் கூட்டத்தில் அலுவல் ஆய்வுக் குழுக் கூட்டத்தில்.....

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவரை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். எனவே, அவரையே கேட்டுவிட்டு இதை முடித்து விடலாமே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மூன்றரை மணிக்கு மீண்டும் மேலவை இருக்கிற காரணத்தால் அமைச்சர்களுக்கு வசதியாக திரு. லத்தீப் அவர்கள் முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நானும் ஒரு இடத்திற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது.

I am also bound to go somewhere. This is a matter of major importance—constitutional importance—So I request that I must be given some more time.

1973 ஆகஸ்ட் 14] [THIRU M. A. Latheef]

Another point that has been raised by my learned friend of the Ruling Congress Thiru A. R. Marimuthu is this. He said that it will encourage secessionists in the country. I do disagree with him on this point. How can a fair discussion on the constitutional question would lead to secession? I am not able to understand how it will encourage fissiparous tendencies. I am sure that we have the freedom to discuss the matter fairly and without any fear whatsoever. What I would like to submit is this. My hon. Friend's speech was that it would lead to secession. I would strongly refute my hon. Friend's contention and would say that it would not lead to secession. We are for united India. We are all in one India. In this connection, I would like to quote what the great Poet Iqbal said—

'SARE JAHAN SE ACCHA HINDUSTA(N)
HAMARA' Poet Iqbal has said that among all the countries in the World, India is the best country. We are the Nightingales in the garden of India. [HUM BUL BULEA(N) HAI(N) ISKI YEA(H) GULSITA(N) HAMARA] Therefore, we are all the members in the United India. We are the members in the United Hindustan. The poet has said that we are fortunate enough to live in India. The other day also, I said that in the whole House. In spite of the fact there were States like Magada, Vanga, Chera, Chola, Pandia and other States, the seers visualised India as one country. The great Seers visualised India as one united country. I would like to quote a Sanskrit stanza in this connection: UTTARAM YATA SAMUDRASYA HIMADRISCHEIVA DAKSHINAM VARSHA TAVA BHARATAM NAMA BHARATIYATRA SANTATIAHA. It was said even at the beginning. The land which lies between the South of Himalayas and the North of the Sea is called the Bharat. We are all the people living within the territory of Bharat and Latheef is a citizen of Bharat. Latheef is a Tamil Indian. He is not only interested in safeguarding the sovereignty and integrity of the country, but in safeguarding the interest and integrity of his Motherland India. Latheef is also interested to see that the land of Tamil Nadu develops. Latheef is interested in seeing that the Tamil Culture and Tamil Language are also developed. It is the duty of Latheef to see that he not only safeguards the integrity of India, but also to see that the interests of the Tamil Nadu people are safeguarded. I must be able to see that the interests of the people of Tamil Nadu is

[Thiru M. L. Latheef

[1973 ஆகஸ்ட் 14

safeguarded. If Latheef is not able to safeguard the interest and integrity of his Motherland, he should die. There is no use of Latheef being alive without safeguarding the interest of his State. If at all I want to live, I must see that the Tamil Language and Tamil Culture are developed. I declare with all vehemence at my command, with due respect to the Chair, that we are for united India and for united Tamil Nadu. We must see that our Tamil Nadu develops in various fields.

Many points have been raised by my hon. Friend Thiru Mathi. I have not replied to many points that were raised by my hon. Friend Mathi.

திரு.கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் மரத்வாடா, சேர சோழ, பாண்டியர் வரைதான் வந்திருக்கிறார். இன்னும் கருணாநிதி அவர்களிடம் வரவில்லை. அதற்கு இன்னும் நேரம் ரொம்ப ஆகும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Let the hon. Member conclude his speech. We have taken much of the valuable time of the House. I think he will conclude his speech.

THIRU M. A. LATHEEF : I am speaking only with a view to safeguard the interests and spirit of democracy. I am speaking with all the sense of responsibility to see that democracy is saved and true democracy is established. If you are not going to accept this, we will not have a good democracy in our country. If anything is said against the Ministry without any reasons, it is the duty of Latheef to point out. If any baseless allegations are made against the Ministry—elected representatives of the Ministry—it is the responsibility of Latheef to point them out. It is the privilege of the Members to point out and it is not the special privilege of Latheef to point out if baseless charges are made against the Ministry.

Really if there is anything wrong with the Ministry, it is the responsibility of not only Latheef but also the responsibility of Thiruvalluvar Kandappan, Ganapathy, Kandaswamy and others. All are entitled to question the Ministry. The high-power body is the House. If we are not able to question in this supreme body, where can we point out such things? It is the responsibility of the hon. Members to point out the commissions and omissions on the part of this Government. Therefore, Mr. Speaker, Sir, I submit that this House will at least appreciate the logic behind

Thiru M. A. Latheef [1973 ஆகஸ்டு 14]

my Resolution. I am sure the House will at least appreciate the promptitude which compelled me to bring forward this Resolution before this House. On behalf of the Government, the Hon. Minister for Industries appreciated the importance of the Resolution and gave enough stuff and points in support of the Resolution. It was the main purpose behind this Resolution. As requested by the Hon. Law Minister, I do withdraw the Resolution that has been discussed here.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுறுகின்றன. மீண்டும் கூடும் நாள் குறிப்பிடாமல் இந்த அவையை ஒத்திவைக்கிறேன். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-38 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும் நாள் குறிப்பிடப்படாமல் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 668, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd April, 1973, in regard to certain amendments to the rules relating to the receipts and expenditure of the Municipal Councils. (Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).

B. Reports, Notifications and other papers.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 933, Industries, dated the 22nd June 1973, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Cement Distribution (Licensing and Regulation) Order, 1973.

* 55. The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 22 of 1973) with annexure.

* 56. The Code of Civil Procedure (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 23 of 1973).

*Despatched to members on 10th August 1973.